

کار حاجت

مسطور

مسطور در

والله اعلم

ذالك في

بسم الله

أهم

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

في الطب = فارس

(٣)

وجراحات العيون ووضع المراهم عليها
وبيان انواع امراض العيون
نقله عن افلاطون
وغیره

تتم
بخط
الشيخ

فالا

Handwritten text in Arabic script, likely a fragment of a larger document. The text is written on aged, yellowed paper and includes phrases such as "سنة ثمان مائة" (Year 800 AH) and "بسم الله الرحمن الرحيم" (In the name of Allah, the Most Gracious, the Most Merciful).

This image shows a single sheet of yellow graph paper. The paper features a uniform grid of thin black lines forming small squares across its surface. There are approximately 20 columns and 25 rows visible. The top-left corner of the paper is torn and irregular. The paper is placed on a light-colored background.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

روزن اشبار کجی
حب مقدار کجی
و قراط کجی
درم کجی

حسن دارو
خوب و کمکی
مدد

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript or letter, with a large red heart symbol drawn on the right side.

۱۵	۱۰	۱۵
دم الاغوش بند الخ لندر جویز		
۱۵	۱۵	۵
انزروت حزنوب پور بلیق		
۱۵	۱۵	۱۵
مازدر بر مو چوب الویو جینر روع		
۱۵	۱۵	۱۵
روغ شهاب روغ تخم مرغ روغ موم		
۱۵	۱۵	۱۵
بالیق		
۱۵	۱۵	۱۵

[illegible]

ادمان چرب مخم و دو اتم را بران بپاشند بفايت عظيم گردد بجست است
 سخته آبش زن پير و عنبر و آن را ورق نموده خشك سازد و باز بر
 اينخمه بر قصبه حلاكنه و جاع كنه باذن الله تكا لبتن شود نوع ديگر پير در سكرين
 كوفته و بار و عن كل سرخ اينخمه طلاكنه نوع ديگر پير در بول فيل و بخور وزن
 دهم بخور كه اطلاق نه ياب و شوه را بوجاع كنه بار كرد هرگاه سكرين فيل را
 باقر عسل آينخمه به مننه بخور كه مطلع نه شود با بگردد و هم چنان بار و ز خلايه
 كرده هرگاه زن بياش نه لبتن نه شود نوع ديگر پير در ماقرقه و زنجبيل
 و كيوه و غسل كفته سخت نمايد و انرا كه بر قصبه طلا مخم جاع كنه لبتن نه شود
 نوع ديگر مردان را صلاحه كرده و بقره ربع درم يعنى بقره رشش سرخ كه از ماشه و سرخ
 كم است دواي منكور را كه قايض شده زن بلبه هرگز لبتن نه شود هرگاه خواهنده
 كه بپاشند كه طلع نه نشن از جانب مرد است يا از زن بگردد و انرا كنه م يا جو يا با قلند

و مانند اینها و دوشنبه کرده بجهت مرد صبا و زن صبا و هفت روز از هر یک از مرد و زن
 هر روز یک مرتبه بول کنند بعد از آن بکارند از هر یک که بپزیده معلوم است که عظیم نیست
 نوع دیگر منی هر یک از مرد و زن در آب اندازند هر کدام بر روی آب بالینه و لیلی. **بجهت سینه**
 که عظیم است **جعه ستر باه** بخور را با مویز در آب بخیان و جوشی دهد و صاف نموده
 بچند روز متوالی بیاشامد همچنان باه آورد بقوت تمام بعضی از حکما منته بخر به کرده اند
 که اگر مورچه کلان که آن را مورچه سواری گویند مقه از بسیاری بپزند و در نسخه دیگر هزار
 عدد و او را در روغن زیت آنرازد و در نسخه دیگر نیم هزار روغن زیت و او را در
 کرده در انساب آنرازد یک هفته نگاه بر قضیب طلا نماید الفاظ قدر آورد
 هر قدر خواهد علاج کند نوع دیگر اگر گوشت سبغ را در روی آغور خفته تمام که
 آب نم ریخته اند شش بزن کنند و بر آن فردن و نمک بشپه و از عقب آن
 آب مویز بیاشامد الفاظ عظیم و لذت عجیب باشد خوبان آنرا که از آن
 در دهن نگاه دارد الفاظ پیور و مکر همیشه بپزند الفاظ آورد کسی که
 به ادمت کند بخوردن گوشت کجک و شتر تاناکه از پستان بز چون آب که کمر
 رو با بشه بخوردن دایم در لغوظ باشد و اکثر آنها عظیم آورد و یک شکر
 بنفرا به و چون آنرا که نمک باروغن و عنبر نموده بر قضیب مالید در کثرت
 علاج اعانت نماید و آنرا تر مندر را به چهار روز در آب خیسانید و لپوت

1275

1270

[illegible]

[illegible]

بآغون
 کعبه این ماله کارستود
 و کعبه آب سبب با آب است تا فای
 بهای دوسه رابرت و اگر به پهلوی است علاج کند
 فدلج پید آید و اگر که قلع آب بود به تب فواید فراوان است و اگر که در کتب آمده است که در کتب
 نغذ و اگر که خوابه غلبه است بخورد تب و اگر که بکوبند و در دانه اش باشد و اگر که در کتب آمده است که در کتب
 و در خانه را کند و در آن از آن خانه بکوبند و در دانه اش باشد و اگر که در کتب آمده است که در کتب
 کورک که اول انداخته باشد بهین کند آید و اگر که بکوبند و در دانه اش باشد و اگر که در کتب آمده است که در کتب
 بهینند و اگر که کرم گرفته باشد بهینند و اگر که بکوبند و در دانه اش باشد و اگر که در کتب آمده است که در کتب
 به راحت بندد و بکوبی آب ریزد بهینند و اگر که بکوبند و در دانه اش باشد و اگر که در کتب آمده است که در کتب
 آب بهینند و بکوبی آب ریزد بهینند و اگر که بکوبند و در دانه اش باشد و اگر که در کتب آمده است که در کتب
 و اگر که بدست تخم مرغ با چغندر بکوبد و اگر که بکوبند و در دانه اش باشد و اگر که در کتب آمده است که در کتب
 در کردن کورک بندد از روی کالج این باشد و اگر که بکوبند و در دانه اش باشد و اگر که در کتب آمده است که در کتب
 و آب که در آن ماله بهینند و اگر که بکوبند و در دانه اش باشد و اگر که در کتب آمده است که در کتب
 و آب که در آن ماله بهینند و اگر که بکوبند و در دانه اش باشد و اگر که در کتب آمده است که در کتب
 و آب که در آن ماله بهینند و اگر که بکوبند و در دانه اش باشد و اگر که در کتب آمده است که در کتب

تب نوین

باد خصیه

تر سیدان چه

غوره و دماغ

تب کور

ورم گوش

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نسخه حب آزار گرفت

قلیان	سماب	سجوف	زنگار	سرج	زنگار
۸۴	۸۴	۸۴	۸۴	۸۱	۸۱
برک سرور	مازو	خیم کشی			
۸۱	۸۳	۸۱			

حب محمد	دار بکین	سماب	بلاد	خودانه
۸۴	۸۴	۸۴	۸۴	۸۱
شکر سفید	سجوف			

اول کلاه بلاد بکند و بیداردی اما در نرم بگوید

بعد بلاد در نرم بگوید و می ماند داخل کند و خوب

بگوید و حب ب زد و شش قسمت کند شش روز

صبح بایش کاه و خورد و شش قلیان بکشد و غذا با نمک

تا از ده روز بعد نمک بایست روز و شش روز

روز هشتم پاه خورد و بکشد روز برادر در دکلوس متفک

خیم کشی و میبندد برک خدار اش خیم بیده و صبح

صاف کند و آبش را بخورد با هر حقیقه حبی کرمان

مجلس اول
در بیان تاریخ و احوال
و احوال و احوال و احوال

معالمه بود بر عهد شهادت و ادراج
که پیشه سبقت در این سبقت بود
به ملک نام مقدر حسن به فرمود
نقد در عهد غور و کندی در حوال
در میان اینها که هر یک در
استاد آن زمانه بود

ح. الصلوة
 مود ماور
 ۱۵
 ۵

شد نبود نور خاکی راجعه
 ۳ ۵ ۲
 کرده شود گوید نهها گویند نه شود و احاطه
 ۱۵ شده اشغال نمایند

حب انار کو کرمخار سر تنه کار سیما
۲۴
صل ایلی ان بیمار در حب
۲۴
مسار نقد در شیرخاک در دونه
۲
میل نماید و از بال ان دوی سبزی ناس کار
۲
فصن قاب شد ریشه آب بر کعبه و اب ان
۲
بالعاب شد احب ساز

فلوس
بیان دفع قوتی

نصفه ۳۰

شیان دفع قوتی

مقل ازین

عنقوت

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

نیای مکر

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

عنقوت

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

کوبان شتر

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

خون خور

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

کنش

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

دانه الوبالو

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

بسیار و سفید و محبوب

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

شکر قوم

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

بند رفته بند رفته

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

نصفه ۲۰

درند بر استغفار است
بدرو سهل باید و ادم بیرو
کردم تند است و در کانت و ادم بیرو
ادم خنک باشد و دیگر که بچای
نگم اندک باشد و از اخل در سبک باشد
درین آن زیاد و نیز اندر فصل کویا و در رات باشد این کویا و خاسر اندر فصل
نشد خوردن و نیز پیش از بامدن شغور و بلیست روز از بامدن آن باید کرد
بلیست روز خوردن باید خورد و شغور و شایسته است و بسیار غم
نه در و سهل باید خورد و شغور و شایسته است و بسیار غم
انگاه فصل کنند و شغورها از احتیاط و شایسته است و بسیار غم
خوبه در ایام با خوراک باشد و روز باشد از راه نموز و بسیار خوردن در و سهل
بسیار یا اندک بسیار شسته باشد و در و سهل و اندک معالجه نماید اگر چه از آن
مور است من از عین می کند و کبیر در و سهل و اندک معالجه نماید اگر چه از آن
انرا در و نماید بدین باید به غماها **لین** و اندک معالجه نماید اگر چه از آن
باشد در و **لین** دهد و مردم خوردن و در و خوردن باید در و **لین** و اندک معالجه نماید اگر چه از آن
و بخورد نامقصود است و خنک باشد و خنک
بچهار پند

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اگر استخوان در کلوک می سنده باشد یک سکنج در هنج انوار
و یک ماشوره را یک سر انوار در گوشه دهنج سکنج باید
و یک سر انوار در هنج برین حکم خدا باندک زمانه استخوان
اب میشود و محال براید بجهت حبس بودن شکم و قبض
شدن سار مکر و مقل هلیله سیاه یک سقل نمک
بلور یک سقل در میان اب جوش داده و صاف نموده میل
نماید نافع است بجهت توشعه و تا هوس نمک بلور
یک سقل و نمک کویک سقل نرم کوبیده و در وقت غای
بخورد تا صفت شب نافع است بجهت سود و درد مملو
که بسیار شدید باشد تخم خلج صبح بونا شتاد و مقل خلج
بخورد ان شاء الله دفع شود بجهت دفع سپرز پدیه خور
سوا قدر اب کوده و با غسل قاتر نموده میل نماید
فعی ان شاء الله شفا یابد اگر کسی پاران بوسیده باشد پاران
خود را در میان

استخوان کلوک

ببین
صفت

بجهت توشعه

بجهت دفع سپرز

بجهت دفع سپرز

بجهت دفع سپرز

فون

چون بپزند و برورمها گذارند تحلیل خاصه در دهن حنظل و سرکه را و قرق که در حلقه نافع
 و زخمی که سرنگشاده و ورسم دارد خوب بپزند و چرک را چرب کنند تا نماند از آن خلط شود و بخت
 و بر مقلد گذاشتن خارش مقلد نافع بود **بفاری فندق** چون از آن روغن بکینند و داخل
 مرجم نمایند زخم را فرا گیرد و چون آلات بزرگ را بدهد بر کسی زنند از آن فرم سازند زهر را
 از آن زخم دفع کنند و اگر کسی بدین فندق در جوفه مالند از صحرای صومعه امین بپزند و جوفه بر کحل
 مانند بریانند و چرک و زهر بپزند **انواع آن بسیار** بهترین آن بوی آن می باشد چون زود در حلقه کشیده
 باشد قوره کند پیون آید و چون مومنی گرم در آن افتد زخم را بایب آن بشویند گرم را دور کنند چون
 بر موضع ورم مانند دفع ورم کند و چون زخمها بر پلید را بایب بشویند دفع پلید میکند
 و چون از آن روغن سازند و بر سر و جزام مانند دفع شود بواسیر و زهر نافع باشد و الله اعلم
 کند آن در جوفه با خاک تری چرب زهر موضع می بندد که خون روان باشد دفع آن کند و مک و جرم و
 نافع بود چون بر کفند و تله کنند آن شخصی زهر من این شعله و جمیع کزیده ها و زهر را دفع کند
 و کفی که از آن بر می آید چون بنی ایل مال کند بر طرفه کشته **کینه کوله** چون در ظرف مسین بگیرند لایب
 لیل کن بریزند و در دانه باروغن خنک کوه کرده باله بپزند بر کوزه که مارافعی گذارند و در در استکین
 دهد دفع حضرت دند او کند و زهر عقرب صحرایی و بوم و سگ دیوانه را با بوره ارغی طلا و در
 بغایت نافع بود **کینه شتر** بپزند و بر خراز مانند دفع کنند و ورم بر کوزه را بایب طلا
 کوفه ورم نشاند **کینه سگ** چون خشک کرده مویرا بدن بشویند سیاه شود و بر تایل طلا
 کردن قطع کند **اورام** و باغ بخاند و زهر خمر بر پشت بین بر تایل مثل جند و بادام ملکز بر آن
 بنویسد بر روز نافع بود و قطع بواسیر کند و بهر حق و خضر نافع بود خاصه اگر شسته و کندان
 انگشتان که خشکی می آید چو شبان بشویند بهتر شود **زخمها** مانند رطوبت بپزند تا بپزد
 ورم بر کفش و زخمها بر خضار را با سبک بپزند و زخم برستان و خیمه قضیب و مقصدا

دفع زلو

بند

سوق

مدان

عوا

بول

بول

بول

خاشخاش پخته در باد

نافع بود چون بایب و اسفکنا کو بر و بره بار بندک و بجای که در مکنند طلا بر طرف نشه
کشتیز تر یا خشک و متقال مغز دانه با در کس یک متقال کرک چقدر در ده متقال کرک
لبان احمول دو متقال سنگ کوبیده متقال ارد جو کما کج ضد دین هر یک و متقال کوار منی و متقال
بصر که گفته و کلاب نخیه بوقت حاجت بکار برند **بهرین** چون از آن مقدار و به چگونگی
و طاف کرده با بخی کسار روغن کنجد بجهشاند تا بعلوم او ندر بر سر اینها موضع که در دم
ابتدا کرده باشد طلا کند از عمق استخوان و گوشت و دم ظاهر گردد **بهرین** تخم با تخم مرغ بپزند
چون بپوشد تخم را از آب و روغن جویشد طلا کنند و در و جرات دهنه بپزند و دفعه در و
کنند و جرات خنجر و قیصر و مقصد بسیار نافع بود **علا** زر علا و زهر طلا و
او ده که بهتر از دیوار جرات روغن تخم مرغ بپزند بجهت زخم یا تازه و گفته خصوصاً که بدترین زخمها
خاصه چون بن و وضعی از مواضع فضیله افتاده باشد در رحم که بپزند آن زخم را بر برون
و ناصود شدن این سازد گوشت خلیفه را زخم واقع شده سه سال جمیع جراحتات عاجز
شدند احزاب را سر را و خان ندر این مصر به بغداد آمده در شش بعد از آن زخم را بر طرف
مرحمه او کند جرات را بپزند و متقال خامو در موی و موی سفید روغن زیتون که
زنده بلور و روغن تخم مرغ را داخل کرد و مرجمه نمود **روغن** تخم بکینند چند زنده تخم مرغ را
از فیله جدا کنند و بدست مالند و اندکی تدریج در بدن حل کرد مرجمه کنند و کعبه که را سواد
کرده اند کی لیف خربار در سه کوزه گذاشته و زنده های تخم مرغ را در آن کوزه ریخته و شش
سخته در او کوبیده گذاشته تا روغن بپزد که از آن در کاسه جمیع بپزد و آن روغن بوجه در عنایت
لطافت و پاکیزه کی داخل مرجمه کند و بکار میدارند و در زخمی که استادان خوانند در و در و روز
بهتر شود مثل زخم کلاه و خنجر و شمشیر و کارد و زخم ناصه و انگشت و زخم پش و زخم سر که
نشانند و بر و زنده زخم بپزد که موزن زنده بپزند با آن گذارند و روز

در ایچ

صه

بفکرتان روغن سفید

نه

فت

در وقت که کشته شده باشد داخل کوفت تازه برآورد و اگر کسی در کشته
باشد صفت سبب و تسکین نماید اما القاح خوانده تخم مرغ را همچنان عوض کند فلفل سبب
بر آن پاشد بخورد بر نشتن الی ال دفع ال نخورد و اگر کسی مار زده باشد الی ال زده نیم سبب پاشد دفع
ضرر مار و عقرب کند **در** بدترین زهر پاشد اگر حربه بدون آب زده باشد الی ال پاشد و اگر
بماند از زهر ساند و ملتته از تخم آن بهتر شود که آنکه در حیر از جلد و از خطا گذارد و به الی ال که جلد
در آن جوی پاشد و زخم شود و جلد و داخل مرجم صفرا که کشته شود اگر ده میگذارد و در شهر به
طین خفته داخل کرده میخورد تا دفع مضره زخم کند ملک طیفان جرّاح گوید که صفت آنست که اول
زخم را خوب پاک سازد و با جلد و از خطا پس از آن مرجم که عوض روغن و یک روغن تخم مرغ پاشد
جلد و از خطا آفتاب کرده بگذارد **در** زهر مرجم صفری صلا صری گویند نافع بود بجهت بر ص و
زین و کزیدن کس دیوانه و ضار و زهر و آتش و آریس نافع بود و چون بکوبند و خماد کنند بر روی
که خواهند تحلیل دهند نافع بود **بکینه** لعاب نه قدر یک بجهت زین چشم و پروان آورد صدقه
و میل کشیدن بزخم تصد نافع بود **توتیا** انواع آن بهترین آن است در زهر مرجم بجهت زین صفت
و ضعیفیت بود و در رشیکه که صمدید یا دیکه کشد و اسبج حوائی آنقدر خشک است که در توتیا صفت
مغولان و طریف مغول نمودن آن است که بکینه توتیا و زاب بیایند و در ظرفها میگذارد و از زهر ظرف
در آن ظرف زلال میگذارد و میگذارد تا خوب شده از نشتن پس از آن خشک کرده بر شکست برقی
حدویه نمائند نمائند بان در یکدیگر میخورد باین شکست دار و بپاشد و در هر موضع که میر
شکست مرجم است از نافع بود خاصه با روغن تخم مرغ که خشک کنند پاشد و رویانند ابعالفا که
نقاش که از جگر حال سودا کسب ال آورده که بکینه توتیا در ظرف زهر بکسب نمائند و لایه آن در آن نمائند
و بماند در آن تا آنچه دقیق بماند بر روی آید و آنچه غلیظ و میل بود بماند پس زلال کنند و باز بپاشند

تغلب التشنج

بش

زواج التشنج

بش

بش

و مغلول نموده باز آب آن در ظرفها که گرم بکنند و آنچه در تنه ظرف نشینند در سایه خشک
کرده از گرد و غبار نگاه دارد و خشک دارد و بکنند همان نفع بهتر بود **و ان** لغوی بود
که جعفری می گفته بگویند بریزو آن باید سوخت بنایت خشک بکنند بود و اول در آب سبزه
حل کرده پس از آن بوزند بنایت لطیف بود بهتر نیز تو با را بکنند چون آنرا تا بکنند از آن بکنند
و نیز در در که کرده بوزند و خوب مغلول نموده در سایه خشک کرده که به نظر بکنند
جهت ریشها بکنند نافع بود **این** رطب و خشک انجیر بود چون به بکنند و بر زخمها گذارند نافع بود
بجسته نموده و تحلیل و درها صلب کنند و نیزه و یک خام بکنند که بر شایسته طلا بکنند نافع بود بشفه بکنند
و چون انجیر خشک در سر که حل کرده به بکنند و بر ورم گذارند نافع بود و چون ویر در دکنند به بکنند
و بکنند و در نمایند **و** رطوبه بکنند فلفلان نوید مجروح که بکنند بکنند و در دکنند و در دکنند
انکه بهتر شد و در دکنند اعضا بکنند در آب حل بکنند نافع بود و خاصه چنانچه بود و پس و چنانچه
در مخرج جذام عوضی بود حل کنند جذام نافع بود و چون بوز خیمه اعضا که بکنند بکنند
رفته بکنند سر که از بکنند و بکنند نافع بود و خاصه باروغ بکنند بکنند
سوزانند چون بوزانند و خاکستری ویر بکنند و بکنند بکنند بکنند بکنند
جا و نیزه بکنند بکنند در دکنند و بکنند بکنند بکنند بکنند بکنند
و نافع بود چون بوز بکنند بکنند بکنند بکنند بکنند بکنند
دارد و در دکنند بکنند بکنند بکنند بکنند بکنند بکنند
سازند دفعه هر که بکنند بکنند بکنند بکنند بکنند بکنند
بکنند بکنند بکنند بکنند بکنند بکنند بکنند
بکنند بکنند بکنند بکنند بکنند بکنند بکنند

بکنند

باشند هر روز یک ازان بدهند دفع حر از زخم می کشند **مختص** بگویند جلد و احطاً بنمیشقان
 طینت مختم و مشقال زعفران فزنی صلایه کرده بلعاب به وانه غسلش بوی جتها کرده
 هر روز یکی بدهند زخم بر سر برون و عدد در رحم نیز داخل کنی و نه در از عرق استخوان و در کما
 و گوشت باز دارد و فستق خاکی و ورم پستان و در پستان پله و گوشت سره ان بخورد و ورم
 حلق و سلازه را نافع بود با بغه غره کردن و جمنه چوبی یا صریقه بی وضع خود و بی کف
 یادر دکنه بگذرانند و بمانند اما نس و سیاه پیشانند و عذاش باز دارد و برهق و برص مانند زکریا
 که با روغن زیتون چون بگویند و بر روی وضع سر زینند تا دفع کنند و چون با سر که بکنند بهر
 و برکنند که زیندانه ندارد **مختص** افلاطون نیز فرموده که بگویند بگویند که گیاه ان به برکات سرش
 مانند اوقد طلوع شمس است برون آید در روز و بگذارد و سه روز بخشد و چون شش روز دیگر عاید
 مردم و در چه ازان بگذرد در روز و مقدم خاک شود چون از زمین بی برانند بیخ ان خرد و به سبط مانند
 و باها بماند و تر باقی نگذارد و با روغن و بهر جانند بگذرد و از هر موضع که خون روان باشد چون
 بران باشند خون بایستد و چون دفع از خون حیض بسیار آید بطریقت در دست بند خون **مختص**
 حیض که شود خائیم که بگویند چون آنکه ازان بخورند و ضمائر از اندکش گویند که خرد
 زخم از بدن باز دارد چون روغن ان بر او را بمالند و ورم و درد را سکن کند **مختص** جلیبر
 فلفل که گویند که مغز چون بایب دهان نماند بمانند و ورم و کولک مانند دفع ورم کند
 و چون با روغن زیت و پیاز و عسل نشا بوی اندک نمک اول با بریزند و سکه در غده هستند و در دست
 شود **مختص** چون سر و باقی پیکان و زهر و آب گینه طلا کنند خفیه مصر گویند دفع تنق
 اطفال که درین زهر بسیار بماند و ممان با اندک سر شمع حل کرده بر ضعیف طلا کنند بهر بنده
 و بجا شود و ابو بصیر که گویند چون زهر این نیز و در آن و چه که خود شده اند بکنند
 انجیر و جوز سوهیم که گفته بطریق فلفل گذارد که کثرت زیاده را بخورد البته **مختص**

ضمیر

خطا

مختص

مختص

مختص

حاور

بستان

ب غزل

بشار

ب بحر الجبار

میرزا ادریس استبداد گوید ریگان کما میت غل بودینه بر او رام بلیقی ضامن بماند نافع بود و شایل
 و خلف و غش را نافع بود و چون بگویند و بسته نوبت بی سلطان طلک است تحلیل در سل
 جبهه نماند کوی چون سر کس از سر و ریش در عین بخت بود و نوبت بر فغانیه
 طلا کشته محبت باید **الحام** سفر پس چون بوزانند و بر فغانیه طلا کشته بهتر کند چو
 حوب بمانند و هر جم داخل که بر شقاق کف دست و اسکنان بایر گذارند و دفع شقاق
 کند مسیح الزمان جراح گوید که شخص را از بد و صر شقاق در دست حادث شد بود بخت
 میرزاخت و کار او را بیدار میله هم بعد از زلفت داشت او را شمشیر و بر او را حال
 دست او بر تنه بر ساق و در دانه چند نیزه مثل جادوی رخ در زیر دست پدید بود چند کوفتن
 طلبه بود و بر آن موقع بر او بخت تار جاکه بر وی خط سوزن نمایان بود از هر یک قطره
 نذر اب پروان آمد پس چند سوزن بر آن زد و اندک اندک بر آن بکشد بکشد بکشد بعد از یک روز کشید
 چو چند روز بر آمد از آن بیهوشه خلا شود و یقین شخص را در سایه که بماند مقدسی
 رفته بودم بدین طریق از بیهوشه خلا صدام و ایع کلاجر در شقاق بهتر از این نیست **بستان**
 تخم مسمان مضر بماند او جراح گوید چون بگویند بماند که یکم زخم در درون شکم
 دارد در ابانی نشیند نافع بود **عابیه** دانه بیکند و بر و بر نایب گرم گذارند تحلیل
 باید چو نباروغنی با دام مرغده کند او را م حلق و ملازه نافع بود او جراح گوید
 که زخم چینه که از ضرب و قضا بر آید یا چیز بر جبهه خود که خون روان بماند یا صدقه بیرون
 او را زک عابیه دانه غلیظ گرفته بر و غنی با دام سر حمله نموده چو چینه گذارند چند روز بماند
 مانند بند ایچو باو عمل بر دیکوید چون روغن از دغلی سرم کرده بر موضع که جانور
 زبان کار نر بماند طلا کشته بهتر شود خاخره زخم زردار یا بر زردار نیزه بر آید بماند

کما ادریس استبداد

مسح الزمان جراح گوید که جراح حافظ باشد بودم در بند او چند وقت مرا در قلعه داشت و نبات
ماهر بودم که در چند کاه از موضع پیران آمدند سرجم طغوز را بران گذاشتند در روز بهتر شد و هیچ چیز در
روبانیدن کوفت آدم از نندار موافقت ندارد و روغن جلفوره و روغن آن جهت کزیدن افعیر و عقرب باغیر
و ضمیر قضیب سرجم کرده بدار زخم کذا زنده در دم آن بر طرف شود و این شود از مرده و زخم نمیزد و دارد
و خنجر در بغایت نافع **علاج** باز را گویند اگر پیشش بود موافقت سرخ کند در کشش و بر او فربازند اگر بود
سما آلود خوبست و اگر نباشد چون باب بیان بماند در کزنده که طلا کنند در داس کن بود و از مرده
صلای غله و سرجم کزیدن جانوران را سود دارد و دفع خرمها کند و اگر آلتی بران زخم زده باشند یا بجز
ابزاره باشند چون زخم را با آن آلوده سازند و تا داخل می شود سرجم کزنده از زخم سرخ و زخم می شود
مهره ما بر بندین از ریس رستند گوید چون در میان آب لیوان از داغ احوال بکشد و باید چون بزخم
مار افعیر و کزنده و جمیع حیوانات مضر طلا کنند سود دارد و صغ داخل می کند به شوق
اگر چه ده سال بلان زخم کذا زنده بماند زخم زنده و عقرب و حیوانات کوچک در حال بر طرف شود
سپیل عروسی گوید که هر که خنای زده حاجت بدایع کار برین زده من هر چند کسی را دیدم که خنای زده داشت
همین سنگ حج الباری را سایه و مغول مفده بر زخم خنای بر بایندم در ده روز خشک
شد و در معاوضت نکر و بر ریختن و هر دین که باشند بهتر بماند **علاج** ملک
طوفان جراح گوید سنگ بود که در یک حمام و سال بسال به هر روز چون بر سر طان طلا
کنند در حال نشسته بود این صیغ گوید که غلط کرده سنگ باشند که چندان در یک حمام و سال بماند
یا سه سال بمقدار خود بگذارد و نیز کارش فرمایند **علاج** سنگ بود و مصر است و زرد در آب
حل شود و کارزان مصر کتان بلان نمیزد جراحتی که بر ساق پا و دست رسد یا سپیل و زینها آب

و

ز

حق طبر

شم

ا

ن

افروح

وید

میل

ون

نیض

بیاد بدهد و اگر مفعول کرده باشند طلا کنند خشک کنند و نود و نه کند و لون کز
 سبز رنگ باشد **در** علامه طلا گویند شهور است میان حکیمان که چون کسی را دیکه مشاهده
 بیند ورم بپوشد بخورد و حال ملاحظه نمود چون کرده و زخم سرفاقت سنا خشک شود **در**
 چون مفعول کنند زخم دندان آدم و میمون را نافع بود **در** این را بود مفعول کرده
 بر جراحت که باشد یا ترجم خسته بگذارند و سه روز بهر میوه
 گویند و بهر سوز و خارش و سفت باشد بر موالف گویند در روزی صاف باشد از جلدان
 زخم در بود است بهتر شدند و اگر زجر آجان گفتند تیغ را بر آب باده اند و نود و نه جراح همراه
 و بر بوند شک ایشان است روز تیغ بر آب میلادند جراحان از آن منع می نمودند و گویند
 غیر و بر زخم که بیدار و زخم کرد و چون میلادند **در** الحال که حرز نیک گفتند و الا مسموم
 می نهادند ای جمله هزار زخم را در میان ایشان بود چهار هزار بود **در** سکی بود و فیله و افکی
 انداختند بود موالف گویند که همه مردم دفع تیغ را بان آب میلادند دفع ضرر از زخم
 مقناطیس کند **در** در بسیار بپزند چون مفعول کنند و بر ورم زخم پستان داخل می شود
 بر زینهار بپزند اگر نفع حاصل شود **در** ورم و خشک کنند بود **در** ورم بسیار بپزند
 بزور آب می کشند چون بکزند که عقرب و جمیع حیوانات موزیه بپاشند نافع
در این را گویند چون سرخ کرده و آب سیر اندازند و از آن آب کنند که سکه دیوانه
 و زخم زهر دارد انبوهید به شود **در** چون بگویند و بر مقاصل طلا کنند و در جراح
 حریف چون بگویند و بر ورمها جلب طلا کنند بکند و چون به بپزند و بر جوی
 مالند دفع جوی **در** مانند به سارا از جمله کوه تا به تیغ را بدان زهر آید و آده
 کنند چون بود زینهار و مایل گذارد خشک کنند و مغز که در خنای را نافع بود
 چون بر سیر گذارد منع آنرا کند و ورم حلق و ملازه را تخمیل و دهل و بز زخم طلا کردن

ورم و درد بنشانند و بر کن پیدن سک دیوانه طلاق کوی سود دارد و کلافه
نافع بود و چون غرغره کوی از کوفته که به پستان سک گرفته بکشید و خون
از آن سرچین به سرغ بر شقاق کفایت یا اعصاب میگردد از آن تر شود و بر موضعی
که ابله پر لایب زد و به هر بدن مانند قطع آبله و درد آن کند **شلیلک** کونید
به و به لایب خلیل کند و در دمایر صلیب نرم بپایند و سازند و چون خوارند در مایل
یا زخم را بخته کنند و سرخید یا در دمایر دیگر مثل ارد با قلا و خطیر و خنایر به بنزد زخم را
بخته کنند و سرخید و لایب ویراید مرغ موم و روغن کوره بر سوختگی آتش گذارند با شقاق
نافع و کلافه سود دهد **حمام** کبوتر را کونید چون بیکان بر اعضا ناید بکشد شکم
کبوتر را بکشد و بدن زخم بگذارد بیکان را بر و آورد چون بر زخم را و عقب و سک
دیوانه گذارند نافع بود **سفر** بعضی حرم حرم به لایب آن اید و صند زخم را تصور کند و تبر
نقد و مکان بیخ همان مردم میبازند و آب سیخ و بر نشیند نافع بود و سهل و روی کوی
مردمان با کیش اباید و دفع زخم از زخم کند **کنده** کونید علما از جرح کوی چون بلند آن بجایند
و بر زخم انگشت گذارند که در کند سود دارد **کنده** و شیر زنان را بر زخم گذارند سود دهد و
کونده کوی سک دیوانه نفع بود و چون به بنزد و بار و غرغره کا و بر مثل نهند از عرق کونشت
جلد کند و چون روغن آن بگیرند و بر کوی مانند دفع آن کند و چون کنده را بار شق
بکوبند و در آب جل کوی بر مثل نهند همان روز سرو کرده و بر حرم دیگر خشک کند
حرف چون بود در دمایر عظیم نهند در دستکین و در دفع و دم کنند و
چون بر زخم زیند نهند در دمایر طرف **سفر** و بر زخم کزدم و مکر نیز نافع بود
روغن بیلخیر را چون در جلد مایه کند **فندق** که سرواگرده بنزد و در سرواگرده و در

ص

خ

د

ج

حرف الزخ

حرف

مفاسل و شوق و در روز انوار نافع باشد **کرم سرخی** بود در زمین منان چون
 خشک کرده بر جریخیک که بی شعله کرده باشد بخضر یا زرخنی بود بر روی که باشد داخل
 سرخ کرده زود خشک کند چون از حمام بیرون آمد یک پاشی خردل را بکوبند و بزرگ
 مانند دفع کند و در شقال بر سر حلا کند دفع بوی کند اما اگر باید کرد چون بدرم سبز
 نهند دفع ورم کند و از تحلیل دهن **چون** بکوبند و بر قوادر طلا کنند نافع بود
 چوبی بنیاد را کوبند و او را جراح الا که از به نهایت زانست از این کار در عوضه و غنچه خشکی
 جلد را ختی و زخم سینه را و حقیقه و مقصد نافع بود و شقاق دست و پا بر سارده را و باد
 کمر را و خانه ساخته در پنجه عکا و در تومار خرج آن عمارت کرده بود و نیت سلطان مراد
 پادشاه او را با ستمبل طلب کرده بود یک نیت نغمه زخم یک از خفاقین صرم داد در ده روز بهتر کرده
 بود و با فضل تومار انام بود و نه بودند بار دیگر بخضر را از اکا بصرم انجا میمون گرفته بود
 طلب عفونه و این نوبت در سه اسباب و اموال بسیار از استمبل به نفع داد و در صدم بسیار
 نزو و بر ستمبل و منضوی و لیلند مکر یک که او را بکشت و اموال و یار طاف نموده
 و پسر آرمه بود بر نهند و از نفع با ستمبل **بهار** پسر را گوید بوجایر بکشد
 گوید چون خاکستر در کرم بر روی زخم از افشاند خشک نهد و زخم از جرم و ورم
 نماید و چون سوخته کی روغن کرم و آب کرم و ورم نکند و در ورم و زخم خشک کرده بر
 زخم یا بخیل یا صمغ که بر اندون چشمه حذرده باشد و چون آید نرم سبند و طلا کنند
 اینها باشد **سر** را کوبند چون کرم را با روغن کل به نهند و در کوفتی چکاند که موریا
 حیوان را گرفته باشد او را بکشد و با صمغ **کود** را بکشد و چون بوی بکشد که جاندار باشد

بر طرفه حیوی بخدا دیکه بد شخیص را در نزد طبرستان مسلم در سبب شیشه
 بعد از خیمه از پنجه او بر صحت برساند و به نیشد و میر و غن و سرکه بختیم چون
 حوتی کنا شتم بهتر شد و اگر دوز حلق که حبیبک باشد بر که کهنه غره کندی
 پروا ناید و خفاق و غره کرد و دارد **نصف** بسیار سر که کویند که از غنیل گیرند
 ابو جیح گوید چون در دوزان کهنه شده باشد روغن زیتون به پزند و طلا کنند سود دارد
 و دایم این عود که بر آید و دیگر روز نهند **نصف** آن بود که بکند سرکه اقیل را با کوزه و بکند
 کرده در کبر نهند و در انتاب جلگه تاسان گذارند و چون زمان یا آرد برنج بر روی طلا کنند
 لکه از این طرف کنند **نصف** جوی که اشک دارند میخوند تا زخم در کنند چون کسی در
 حات سخی زخم خورده باشد البته میرد یا پنجه که همه اجلاط بکشد اید و صارت غریبی
 پروا کند چون لایق آب بر صبح بادریس باوریند و در دست کین درسد **نصف** چون
 خیمه کلام بود برینند در در طرفه و زخم چشم و پشت باورمان و ران و سینه و هر چه بدین
 ماند و رنم نشاند **نصف** چنانچه پزند و بخارین طلا کنند سود دارد و چون بگویند
 جانندان گذارند و رنم بنشانند خاصه چون داخل رحم کنند و غره کردن آب ان اما
 حلق در سوز و خجهره را سود دارد و اگر حلق به سبب و میرد یا خیمه نکند باشد کساد
 غره دانه اشقتا و چون روغن گرفته داخل رحم کنند آلات که بر کبر داده باشند دفع
 آن کنند و تا حدی تا نفع بود چون مغزان بگویند و بر خیمه گذارند سر زخم بکناید و در این
 کار فعیب عجب از بهر دین و زخم که خوانند سر نشاند و زخم اندرون و دماغ بالا سازد

خل الغصا

صفت

خراش

خ

خ

خ

وَمَع

ولم

مجلسه

三

صلب مثل نشت دماغ و نشت دست و جایگزین ورم صلب شده عیب طائفه و خواهند بخت سازند و در
 بعد خون که تان تان بران باید نهاد تا نرم شود پس از آن مراحم بخته نهند یا نیش دمل تا آن را بکشند
 ابو عمال هر ویر کوی و آن در زمان سلطان حسین میز را با بقره بود و بنایت و کاسل بود
 و ضمیم را بر اینها علاج کرده در صفت زخم شکافتن و زخم که حاجت شکافتن دارد و بر سرشاید
 چون درخت صغیر را بکنند و بگویند و کلوله سازند بمقدار کفیر و این بنایت در زمان بود بر سر
 زخم و هر جا که گذارند و مراحم بخته بالان بنهند اما بنشر طیکه از اینجا لغزاید نفوذ پوست و گوشت در
 در امت مورخ کند زخم و مثل در است مورخ کند و این از اسرار جراحات است اگر بر موضع دیگر گذارند
 گوشت و پوست را بکشد و تار و رگ استخوان برود ابو عمال گوید در یک شب از ویر سینه و از پشت گذارند
 تواند شد اما بطل نیست طیکه درخت صغیر و جوان بوده باشد که کرم ان بکشد **روغن کچند**
 گویند از اطون زخم بند گوید چند عضله اندا عضای کسی خواهند قطع کنند از اینجا که میرسد
 یک قطره خون بپول نیاید و اگر همچنان قطع کنند که میرد داخل روغن کچند خوب و مرغ مفده
 چنانچه بچشد و موضع بریده را در آن گذارند نافع بود نیز و روغن آورده بهتر بود پس
 از آن جامع اما آنها بهتر است و در زخم بهتر است پس از آن مراحم صفا ر بگذارند و افلاطون زخم
 بخشد و رویتی که یک قطره خون و چرک و ویسج چیز باید نیاید و این نمان صفت باشد
 و روغن کند بهتر است مراحم خشک کنده بهتر از همه روغنها باشد **روغن سدر** این عود گوید
 در زخم شکافتن و زخم چشم و می کشیدن و بیرون آوردن و جل کردن استخوان
 و شکافتن چیز که بر این روغن نباشد و در هر رحم که جهت زخم کلوله و پیکان تیر در
 و زخم مانده بهتر است امتحان ویر است که بر صوف چکانند و بنشیند از آن ماند
 از معجزه گوید که این درخت بسان در موضع که خانه و روغن اینجا بود در مصر و نیز ادراسا

گوید

گویند که در آن روزها که نزدیک بآمدن حافظ پادشاه بر سر نهاده بودند در مصر بودند
که در آنجا که خانه فرعون بود این درخت انجلی را است اما آنها روغن نمیدهند مگر در
درخت وان یک که در همان زمان او بود خشک شده و از باریکه حوشیده مثل درخت سرو باشد
و هیچ فواید و در سال قیام سید شغال روغن از آن گرفته شود اما در آن خبیث
که بر رزخ نمیدانند از او که هر چند در راه مکه و مصر و حبش و ایران بسیار میگرد و میگرد و روغن
بماند و حذات دان بداند از درخت بود و با و نه بماند اما نسبت در مصر نیز بسیار است اما
در درخت این منافع دارد انجلی است که اگر اندام میزند دارد غالباً آن از بخار حضرت
موسی و خاصیت در همان دور درخت است و پادشاه ضابطه بر درخت قرار داده و جمع
میکنند آن روغن با آن در دور میله نقره و در سال محضه خا خا و پیرند و مجال خان و
حکامان خود میله در سال آنها که در آن روزها بود بر سر میله اند و آن سال تازه را نگاه
میکنند و آن که در آن روزها و افعی و عقرب و جمیع جانوران در آن زمانند زیر پیر و نرود
و چون کسی در درخت این روغن را با حد و از خطا بلندند دفع مضر است زخم کند و بر رزخی
که همان روز خورده باشد از رزخ که بود و نموده که پیر و نرود آورد چون داخل برام صفای
بر زخم گذارند در روز بهتر شود و زخم کشکامند و خندان و غده پیر و نرود آورد و
کند با سوزن زشت و بالا بران از این سر هم گذارند و نه زخم زخم نکند و بر بخار دارد
افلاطون زخم نمیکند بر زخم نیز و بکنک و در حیوان میزند که بشکست و سر هم کنند و بگذارد
نافع بود و حرب را خشک کند و روغن ازیت که نه بدان باشد در زخم کج و نشین

چون بمانند فاحال در دابر و حلیل رخسار کنند و بی بون اطفال را چون با قلیل
 طلا کنند دفعه آن کنند و چون جانفایان را که بر موضع زخم بپندازد اعضا و از حضرت
 ان بدل کنند یک مثقال نان خواه را بشیر بگیرند و در سه قطره از آن روغن بر آن بکاشند
 و بخورند حضرت زهر باز دارد و اگر کسی از زهر داده بپشتد بر شیر گاو چکانند تا آورد دفع
 حضرت ان بگوید اگر چه ملک بود که کثیر دار و بر یکار داده بپندد چون بپندد از آن اینست
 و زهر از اعضا باز دارد **درد** شجره الجنب گویند و صندل و زعفران را سرخایر سقندر نافع
 بود **درد** علامه علامه جراح گویند و از زهر جاست که کم از آنجا برین و نوع دیگر از زهر میگویند
 جهت این که یک گوشه برود همان بسبب شک و انواع زهر دیگر است نافع بود چون یک گوشه
 حلق مجوده بر خارش بعضی از اعضا مانده تر شود **درد** خروس گویند چون زنده نگه او را
 شکافند و بر زهر مگول و پیکان تیر گذارند چون آورد و بر زهر مار و افعی و عقرب
 و همه حیوانات معذیه بجهت زهرهای گرم خود نافع بود **درد** از بیخ صندل
 و از سموم و قاتل بود مگر در پیش دهان را نافع بود قطع بواسطه کند **درد** و بایا و فاطون
 زهر نبل گویند در سحر و شیل و کس الوان را باین نام گویند چون زنبور نخل بگزیند از آن
 بران مالند در در سکن و گویند این از نجات حیوانات و آن از ببرد و چون مایل
 کرده باشند بر جای مانده که مود خسته بر آورد **درد** از حجت آسبغند و بر جراحات زخم
 از ویران بپند طلا کنند قطع خنده رفتن و زخمی ورم بسیار دارد عوض سر کین شر
 دود کنند ورم را بپندد در در سکن سازد و اگر در شکم دود کند باز دارد **درد** چون
 از تلخی بارچه شک کرده بر زهر خرم و تل که خول بر و ن ایل چون در ابتدا بران بپندد
 نشیند اگر خول بر بود نقد از بر لای قالی نه و خشک کرد و چون بر فیدل بپندد در اول

دیوار

درد جن

درد

درد کبک

درد لاله

درد

درد

ورم اور تحلیل دهد و باشد که اگر اشک بود برضمه قبل باز کرد و هیچ دلیل این صفت
 ندارد و اگر صفی تن ساخته از سر و برخانه بندند تا که منع احتلام کند و چون بیدار
 از بته تمام داخل کرده جمیع ریشها را خشک کند ورم زخم تحلیل دهد و چون داخل قیله کرده بکند
 رخم را بکند **و** چون بادیه وند چوبه به بزند و بر وضع ورم بگذارند بهتر است و خاصه ورم
 شکستگی اعضا و اگر سیخی یا جوی یا بطنی در جایی رفته باشد و چون از فصل کردن و در هر یک
 نافع و **و** بهر آن بزرگ باشد در زخم توان خمدن دلی قوت دهد بوی آن را
 در آب کشته ده روند و آب آن تانه بیل میکنند پس بسیند و از آن خسری بگزینند چون
 کویا غبار بر زخم باشند بهتر شود آن زخم و جراحت خشک سازد و کلید چوبه بوزند
 و بر جراحت افتند و سودا **و** پوست آن خشک کنند باشد چون بگویند در آب کشته ده
 و آب تازه میکرده بزنند بعد از آن سدیله چوبه غبار سازند جراحت و ریشها را
 نافع و خون باز دارد از سر زخمها **و** یغایران کرش کوبیده چوبه بیا را چون بموزند
 و خاکستر آن بکوبد با کره خنک کرده بر گزنده کی سکه دیوانه و بر گزیدن جمیع جانوران
 را نافع بود چون بر آن را بر ورمها گذارند بر گزنده باشد ورم را تحلیل دهد
 و خاکستر آن را باب باران مفعول کرده نبات نافع بود بجهت زخمها بلکه خونت از آن روان
 باشد و کوفت زیاد را بخورد و ناصور بهتر کند و بایند زخمها را سودا دارد **طه ای**
 خاکستر بر تن و راجون در کوزه نهند و در کل حرکت گیرند و در تنوعی نهند بر زخم که ابتدا
 ورم دارد مثل دبل و جای که ورم دارد چون بماند بر تن و و بر گزنده کی زخم و میکشند
 و حیوانات کوچک مایه را در در آب بر طرف نماید **و** خاکستر گاه با تله چوبه بوزند

رطب

معدن

جامه
انان

مارا لک

مار حلقه

مارا تله

روشانی

لاش

رپه

تند اجنه

رپه جاز خوش

ریحان

لبش

حرفه اندر

در تمام بر حسب سبب و کلف میا که بر روی و کردن بود طلا نمایند زایل کند **سرکین**
 خمر و خسته و ناسوخته بر کن زنده کی محقر و زینور کند ازند در در بر طرف کند **ارده را**
 گویند چون کسی را بایاد شمر کرده بوداره بماند چون رفت بهتر از سر هم یاری یکر باشد و در
 ان بجهت **و** زخم نافع نافع بود چون عضو که قطع کرده است از کرم کرده بود یاداغ کرده
 بدان گذارند **3** پیاز ششش گویند چون در سر کرم بجای نماند و در بار کرم او به
 پروند و بریان کرده بر نایل و قویا مانند نافع بود **ششش** را گویند ملکه
 طوفان اگرید چون بوزاند و خاکستران کرم بر ورم و ابله پاکد ازند که از سبب حوز و
 کفش شکسته باشد غایب دفع ان غاید خاصه چون بدان موضع بنهند و اگر خسته
 ششش خوک باشد خاکستری ششش شتر بدان باشد و دفع جمیع درمها و در
 غاید **3** چون بختانند و بر شقاق رست و پاکد ازند که به سبب سرما باشد دفع ان کنند
سیرکین **3** شامغرم گوید لعاب ان چون بکشد بالساب دانه به و خلیل و روغن بالام
 مایه غوطه بوجشم که از حدقه پروان آورده باشند نافع بود چون با سر کرم بر درمها طلا کنند
 منع ورم کنند و بر نفوس و بعلکیر و پسر زکد ازند و کنیزان سک و پلانه را نافع بود هر یک که نظر
 دارد علی الصبح با شرب بهر بلبله دفع ضعف را بکند **3** به بنای کد کش گوید چون
 به بوندند و بر مرآت ریش بان خشک کنند و در علاج سکت تن بیز نافع بود خاصه چون
 کرم بدان موضع گذارند زاج النافع بود منافع ان بسیار است چون در دانه بیاضی زخمی
 ورم طغیان دارد چون با کشیزه بطریق معفوف بر درمها بپاشند نافع بود چون
 زاج سفید و کشیزه حل کرده بر درمها صعب مثل با و رست گذارند غایب دفع ان کنند و طلا

که در دندان

در دندان و بیندیش میزدان ریخ کثاف بود **زرد** به پیر میویند گویند اندامین
 زخم بند گوید چون آرد با تله و زیر بودم که نهند بود دارد چون ناخن چند زینب
 بارون گذارند نافع بود **زرد** چون سوزاند و بوزخم گذارند دفع رطوبات کند و چون با روغن
 کل استعمل کنند بشره را صاف کند چون خواهند به بزند انرا و و دیگر گذارند که بخته و سوری
 پیوسته و در میان آتش سوخته گذارند بعد از آنکه در جگر کشته باشند تاخیر بخته شود بعد از آن بر آرد
 سنگ مانا حلاوه کرده و داخل هر دو با کندن بغایت خشک کنند **زرد** در دریا باشند مثل
 و در میان نیزار و کاه نیز باشد شکل زرد البیض شود بسیار روغن آنها استعمال نباید کردن انرا
 نیز سوزاند و بید و به آب بودم پس با صاف طلا کنند و دارد **زرد** سکه تازه بود ابو طالب
 هر دو یک یک چون بر صفا اعصاب طلا کنند و دارد ورم گوش را نافع بود چون بر آرد که کان مانند
 زرد دندان بر آورد و چون در جگر کشته ریشها بر آید و ورم ذات الحجابی که مالیدن نافع
 بود چون بخورند دفع زهر را و ششهای انرا روی کنند و چون بکنند که مارا فیه طلا کنند نافع بود
 و بر راجت ساق با نشانه طلا کنند زرد بر و بر آن خشک کنند **زرد** با حیوان کوچک بود و نشان
 سینه بچه از میان رو غلظت ویر بکنند چون باز عفان بر زخم مالند و در ساکن کنند **زرد** آنچه در
 آفتل بر که اطفال از شکم متولد شوند از ویر جلد انفره هر جای طلا کنند که بچان تیر که زهر دار دیند
 بچان او بیرون آید و بر خنای ورم حلق با شاف و مسمی طلا کند و سود دارد و چون با سر کین
 سنگ که استخوان خورده باشد باسل حل کرده بر ریشها کشته گذارند ریشی بر طرف کند **زرد** چون
 سر کین و بر طباب در میان نا شتا حل کرده بر کف و او را م روی نشاند مانند نایل نعل
 ملا از علا و مشقیر گوید که کین نبوده بر ورم سرد که طلا کنند و دم بنشانند خاصه آرد جو که

زینب

زرد البیض

زرد البیض

زرد

زرد

زرد البیض

زرد البیض

زرد البیض

میرزا فتح علی خان قزوینی

روزند و

شکم نافع بود بکند روغن زیت و آن را بطریق روغن شمع ضامد کنند و بهر بزند **بانه**
 بسیار بوده باشد و در هر چه روغن آن خاصیت بسیار است اما بشرطیکه خوب غسل کرده باشد
 و در آب بپزد آنست که در وقت بپزد بسیار باشد و به هر چه بپزد و بپزد
 نرم باشد باز در آب بپزد و در ظرفها بپزد و آنچه بپزد و بپزد و بپزد
 بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
 صلابه کند و نگاه میدارد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
 بر موضع که خون مرده باشد طلا کنند و در روغن بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
 کنند و این نوع بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
 زردی دارد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
 شد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
 و روغن آن داخل کرده در شکم بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
 میسب بلورد **چون** با مغز بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
 بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
 را غرقه کردن نافع بود بر طرفه **از** زنگنه این گویند چون بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
 در خشک کند و قطع خون کند و چون بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
 صحت کند و گرم کند و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
 دارد **انواع** چون بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
 کرده بر باره که بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد

روح

صف

زغ

زغ و

زغ و

زغ و

زغ

باشد که انداختن بجای آورد و در نمایند از موضع خنجر و ن رود حلقه کنند و دارد
 داخل در جهای که در کونست بدن بخورد و کونست تازه بر ویانند و کونست که جمیع جانندان را نافع بود
 چون در میان سر که که مویرغ یا زبان و کونست پانصد طلا کنند از لوز و رطل و برین و برین
 آورد و این جزیت و هر شکسته یا دست سازد و در هر سه و در هر سال تحلیل دهد و زخم
 چشم و در حلقه را بسیار نافع بود **خدیقه مصر** که که چون کسی را زردی و زردی که پیش
 از آن زردی سبزه بخورد از حن این خدیقه خوش بماند و بعد و بعد طلا کنند و کونست
 باید و داخل در هر کون و برین کونست زردی خشک کند و کونست نوبال و در روز ضعیف ماسور
 نافع بود **چرخ** که که با او حیدر کنند که این دیر و کف و نیز مالتا و دارد
 چون **چرخ** بخورند و بار کونست و از آن کونست که مغول کنند چنانچه برین و طعم خاکست
 که از آن کونست برین و چنانچه برین و طعم خاکست که از آن کونست که مغول کنند چنانچه برین و طعم خاکست
 و دروغ آن که را از این کونست **خدیقه** که که در میان سر که که مویرغ یا زبان و کونست پانصد طلا کنند از لوز و رطل و برین و برین
 در دهان و در دهان نافع بود و کونست که که در میان سر که که مویرغ یا زبان و کونست پانصد طلا کنند از لوز و رطل و برین و برین
 آید و در دهان و در دهان نافع بود و کونست که که در میان سر که که مویرغ یا زبان و کونست پانصد طلا کنند از لوز و رطل و برین و برین
 مانند که زخم کونست که که در میان سر که که مویرغ یا زبان و کونست پانصد طلا کنند از لوز و رطل و برین و برین
 این باشد **اندر** که که در میان سر که که مویرغ یا زبان و کونست پانصد طلا کنند از لوز و رطل و برین و برین
 این کونست نافع بود و در دهان نافع بود و کونست که که در میان سر که که مویرغ یا زبان و کونست پانصد طلا کنند از لوز و رطل و برین و برین
 صفت مغول که که در میان سر که که مویرغ یا زبان و کونست پانصد طلا کنند از لوز و رطل و برین و برین
 کنند و دیگر در دهان نافع بود و کونست که که در میان سر که که مویرغ یا زبان و کونست پانصد طلا کنند از لوز و رطل و برین و برین

۱۰

نسخ

بیل

زینق خیل

زنجار

والله اعلم

آب ان پیسند و باز بر سر زنده و آب سیخ داخل کرده بعد از آن باب باران بغیرد و در عروق
 آب آن بر سر زنده تا عریان خوب پاک شود و چنان باشد طعم خاک بعد از آن ساینده مثل
 قمار داخل مرصها کند و در حین کار کوزه ای که از این خاک کشته شود **و** چون شیره آن گرفته و
 نقره کشته ریش حلق و درم انرا نافع بود چون با انجیر و سرکه و سکنجبین زطلا کنند و درم انرا تحلیل
 دهد و چون با سسل بر کوزه که جانندان گذارند نافع بود چون داخل مرصه ریش و درم چنبره را
 نافع بود چون با پیس مرغ کپ و اسکره زخم قضیب و ضربه مقعد را نافع بود و بر سر کوزه طلا
 کردن سود دارد **و** چون کجیند و بعد از آنکه سوخته باشند بر سوختن آتش طلا کنند سود دارد
 و مغز آفتان و ریحون بکوبند و داخل مرصه کنند زخم را فرو برند و چون با پیس مرغ بر زخم
 نافع گذارند نافع افتاده پروان آورد و کزیدن جانوران را نافع بود و رغن و ریحون صفت بسیار دارد
کلیف نیک افلاطین زخم بگوید که بر سهیمار و غنما روغن زیتان باشد که از زیتون ناریس
 گیرند هر چند که شیره نفع بهتر دهد و روغن آن داخل مرصها نمودن زخم را فرو خشک سازد
 و زخم بشکند و ناسور را نافع بود زخم ضربه و پستان و قضیب که ریش شده باشد نافع
 بود و زخم که سنبل آن شیره آرز بده باشند نافع بود و کوزه که جله حیوان است نافع است و درم
 سکن سازد بجهت زخم ریحون باب و در ناله مکر و غریبان و در روغن جافوز
 همه حال بد نیست و زخم سر را سید را بنایت نافع بود **و** سیما بگوید و بیشتر از جیره را
 کوبند چون خورشید جیره را کشتند بدون حبیبی را بکند و بخار درینو کنند و جیره را در میان
 اندازند و بچینند جیره کشته شده پس از آن مرصه را زخم کارد و زخم و شمشیر و همه بها
 و زخم آنکه و باطله فرزند را درده روز بهتر کند و زخم ناسور را بپا بست نافع باشد **و**

زیتا

زیتا

حرمان

یومضای این در کمر کوبید و رخت این در غنچه و سال در نیکال نیز بسیار است چون بوزند
 خاک تر آن درم اجفان و زخم را سبکین دهد که ورم کند بر او ماند ورم باز دارد و بر
 پایش طلا کردن و در هر چشم و در چشم را سبکین دهد **بسیار** ترین آن بود که در پستان
 ما بود چون شکم و بر شکم افتد و بر زخم عقب گذارند غایب در درایه طر فاساز و روغن آن
 فدا را نافع بود **کنار** گویند چون به پزند و بر درایه صابون کنند **چون** بکشد
 و به پزند بر خانی طلا کنند تحلیل دهد و سایل را قطع کند و در دماغ را نافع بود چون
 با بخیر و غنچه کوفته بر زخم سوم قطره نهند دفعه هر سه سال کنند خصوصاً که بولانه می
 و زنده و نخل و ریتیک و یوج و روغن آن سوخته که سال باشد که ریخته باشد بر ویانند و این
 مخصوصه او را در بلفی باشد **ملک طوفان** مراح گوید که خاکستر و ریخته سیاه با
 مرغ مرهم نموده شقاق با و دست که در سار سیدک بود دفعه کند و بر باقی و طف طلا کنند
 نافع بود و جمیع زخم جانندان زنان کار را سود دارد و شقاق مقعد نافع بود خاصه
 بوی سر و نه میوه و پیرون آمدن مقعد نافع خواه اطفال و خواه بکران را **دیگ** سس
 بر شاتش نهند و چند ستران زنک را درون اندازند و آتش برافروزند تا سوخته شد مثل
 خاکستر و باید که بهر شبع بعد از طلوع شمس تا چون آفتاب در آید **درون**
 حلق بود به باشد چون که ستران که در سینه شک ساخته بوزانند و بود درایه صابون ضامنند
 به نشیند و اگر سر غلام که در زخم نهاده چون تا سوخته آن بر قطعه اطفال را سرب باشد و
 عینه و آتش بچکان طلا نافع بود و در هر سینه بپسند نافع و خوشک کند **مار** خان
 غدا ویر کوبید چون مغسول کرده مثل شانه و داخل شود که کشتن کوشش تازه بر ویانند و بار غن

اصو

سلا

سنان

مفت رضاق

سرم

بارون کین ابر زخمی اش سخته قارک می رود و غن کرم جوش ینده مطلق کنند سود دارد
 و زخم تازه داخک کردن سود دارد و میوه کنگر و شیرینه چون زاین سازند به شکر
 بوی نار چون بپزند و خاکستر آن مرهم بنویسند زخم کوشه لب چون بگذارد خشک
 کنند و در لبش اندارد و زخم که ضبان درد بسیار بوده چون داخل میسند کنند درد
 باز دارد **یونان** بوی کین نافع بود در زرق او چون با روغن زیت حل کرده
 بر سرطان طلا کنند و ریش و ریم از آن پاک سازد و گوشت تازه بپویاند و یکدیگر بکنند
 و خوشکی اش از آن پاک کنند و چون سنگ پشت بسوزند و خاکستر آن با سفید
 تخم مرغ برفیق کف طلا کنند و کورکی با بادفتق بپایند و طلا کنند با
 اینهاست بایند و اندکی بپویند و فتق بپوشند و چون کورک را در آله که لولت پشت را
 بپوشاند و خاکستر آن با سفید در آن جوش یند بپزند تا که گاه چند بار بکنند و بپوشند
 و رقیق درشت آن بپوشاند چون و رقیق بپوشاند و شیرینه بپوشاند و بپوشاند
 تا غلیظ شود بپوشاند بپوشاند و سنگین بپوشاند و سنگین و طلا کردن عود حبص بپوشاند و چون
 شیرینه ویران که آب بپوشاند تا در داخل کرده اندک صمغ عربی داخل کنند تا بپوشاند و رقیق درشت
 بپوشاند و چون آب بر قمار چشم چکانند بپوشاند و آن است که از چشم باز دارد **سود** کجند
 بپوشاند چون بپوشاند و کرم کرده بر موضع بپوشاند که از شر آب یا صمغ بپوشاند بپوشاند
 در آن نموده رقیق از نموده چشم بپوشاند و کرم کرده و با جگر با پیه مرغ طلا کنند و نموده آن کند و در غن

ان جميع مرضها و زخمها را نافع بود **خ** روغن کاه باشد هر چند که سته تر باشد تر بود
منع سم افعیر از حیوانات کند و نکند از که بدل رسد و چون شخصی را زخم زده باشند و تر کنند
که صبر را بنیزد و باده اند و کتبت ان بدل نقصان خلط کرد و شور بایزند یا از آرد و زرد و صبر
داخل کنند و روغن ان روغن کاه باشد که کشته شده باشد خوب داغ کرده بماند یا بریزند و بخزند
و بر که را زخم زده بپزند و او را بپزند و با صبر رهند خاصه اگر زخم کاری باشد و صبر بنیزد
واده بپزند و با آن قند سفید نم ساشند مانند طوطیا بپزند و بپزند و از آن زخم کشی بود و بپزند
ایستمان بنیمه دشت که لیه باشد و زرد و پوسیده شود بعد از آن فرمول که زمان می رسند از بنیمه
دشت سوخته نیم گرم بر آن چسبند و بر ناله محکم بپزند و زخم را با آن چسبند و پوشتند
و اگر زخم کم بود مقدار یک قند انگشت و سوزن زنند و شکاری زخم بدین قدر بدوزند و او
خلطند و وزن زنند پوشتند بپزند و بپزند پس از آن بقند سفید بپزند و بپزند پس از آن
سوخته بالا بر آن گذارند و به بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
چرب که گفته شد از روغن کاه سفید و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
سحر است کشی سازند و روغن با آن محکم داخل کرده سر زخم کشی سازند و بپزند و بپزند
بدان مانند همه و بهار صلیب نرم کند و بدل کرد که هر که بپزند و روغن کاه بپزند
تا خوب بپزد و با آن کند و سر زخم کشی کند **خ** بیه ماس چون بر زخم ها بماند که بپزند
چنانچه بود نافع بود ورم ملازه و شقاق اعضا و کت و بار نافع بود و تازه بر شقاق مقعد
نهاده شود دارد و زخم شکم و سینه را فرو بپزند **خ** پوستین او چون در زخمان
مضم زخم را به پوشتند زود بهتر شود و چون پلر چه بود زخم نماند خاصه که بر سوزده ماند

این نو از زخم چون آب او بجوشانند و با پیسه مرغ خانه کی با پیسه بنفشه سازند بالذکی
 طولیای معقول و ش و پنج عدد سیخ شقاق رست و بار نافع بود و لیس که از سبب تشنگی و ابلیه
 ستهها مانده باشد خاصه کوشش لبی خشک کند و اگر جراحتی بهشت و ماغ و بینبراید
 زور خشک سازد **روغن** چون بوزخم ناصور مانده بر طرف لیس سخی افکند و آن
 زخم بندد گوید چون کجی نشوای بخندده بود و او را زخم رسد سخی بوشد زخم آن را زود بهتر کند
 خاصه ز زخمستان **مسحوق** را گویند چون بکند و کز پیلان او نکت باشد پیسه مرغ کرم
 طلا کنند و پس از آن سک کوچک است هم رسانند تا او را زخم پیلد زود در رو به شود و زخم آن
 بغایت در دکانه زود و بار اول آب کشیند و در آن زخم کنند با اندکی شست با درین سر هر کند از
مسحوق که کزیدن را کره را سفید بود موم سفید نقره نقره حرار سک زود خوب کوفته و
 پنجه بر روغن زیت حل کرده بکند تا نافع بود اگر در بسیار کند اما بقرای و سار خطه گرفته
 بار و غنیه کا و که گفته باشد به پند و طلا کنند نافع بود **مسحوق** که در رویش اند و جراحت تکیه
 بد موم زرد و روغن گل سرخ و سفید از غنیه جها و فعال کا فویر تنو صوری هم داخل موم
 با شش هوای سرشند نافع بود و اگر کره را همچنان در یک نهند و سر زخم بکند چون خاک رسته شود
 و با پیسه مرغ سوخته سرم سازند با کره بر شقاق زفت و کف دست و میان انگشتان طلا
 کنند سود دارد **مسحوق** بوجای اثر اگر کش گوید چون نیمه ورم سوجی کوفته با پیسه و روغن
 کوفته با پیسه پاره بگوید بر کزند و رو معتدل و شست تا نافع بود و چون سورنجان را با روغن
 کوفته موم سازند و بر رو بمانند در رویش اند **مسحوق** مسیح الزمان گوید و رنگ باشد
 یک سرخ مثل خانه زنجفیل که بود رنگ و زخمهای که تر باشد و آنچه سرخ بود بندالو بود بهتر

الطیبه

سوف

صفه

فویه

سوف

سلخ

انواع بشند جمع اورام و طاعون و دوار طلاق کردن ناییدن نافع بود و زخمهای کهنه و ریشهای ضخیم
 بر طرف سببند و مغول نکرده چون برشت عانه طلاق کنند نه الحاح بول گرفته بکشید و دم بهلورا
 نافع بود چون کسی با خود دارد حیوانات موزید او را نکرند مثل مار و عقرب و چون کسی در شست کرد
 خصم فیز بشند اگر بر شیر و پنک و صفت صحرایینند و چون بر دروهمها مانند مغول کرده
 نه الحاح بود بر طرف شود چون روغن آن بر سر اطفال مانند حصه و جدیر از اطفال باز دارد و چون
 ورم ملد با بختینه طلاق کنند در دل سبکین دهد چون مغول کرده بر زخم ناموس بپزند شک کنند و آب
 فک و قاتسک را چون داخل ساق کرده بگذارند خشک سازد و چون بر ریش قشپ و خضه و گوشه
 سبب بپزند و زخم پستان در لایه بهتر شود **سبب** بپزند و بر سنگ ساق حله کنند
 و داخل آب باران کنند و از نیمه ظروف در آن فلفه بپسینند و لایه آن میریزند و چند بار این
 مکرر کنند عباد کرد و از این خاصیت باشد با نبر سنگ قی بکار دارند و چون در غلظت باشد طاعون
 و با و صبه و جدیر و جله و صرع باشد **سنگ** بپزند سرخ زرد و سفید که و بنفش و سیاه
 و در میان آن سنگ ریزه سفید بپزند مثل دانه بر سر سفید کرده بهتر است آن سرخ بپزند و آنچه در میان
 آن است که بپزند بهتر است بپزند و جلا کنند و صبه بر آن بپزند و قوت دهان از نای بپزند بچشمه
 آنکه از خاصیت بسیار است که سرخ آن حوله دارد و بنایه مبارک باشد و در غلظت که بپزند از جمله صبه
 انخانه را سخت تر و خطیر بپزیند و با صبح در غلظت را بر حوت بپزند و سخن او امر است در غلظت
 افضل بپزند و از در و طاعون نظری در مقام ایمن بپزند در مراره که بپزند آن قافله بصحت و سلامت
 بمنزل خود رسد و زمان خفیه و زمان که بره مگر میرشد سنگ از آن خلیفه با خود میرسد از خوف

بقیه مغول کردن
 سنگ سخت

سنگ قی

در لایه

راه این بودند و از این راه معجون که بر آن سنگ ساییده شود صاحب آن معجون از زهر دور
امان باشد چون میگویند که خون حضرت امام حسین علیه السلام بر آن سنگ ریخته شد و معجون گویند
چنین نیست اما آن سنگ نیز چنین است که خولج بر آن ریخته و در خانه پادشاهان روم
باشد و آن سنگ با شل آب بخورد و حقیقت باشد **در معجون** معجون باشد و معجون باشد
آنرا علی بن ابی طالب ماسته عدس پس باشد و از آن ماسته باید کردن و طریق آن است که بگویند و دیگر
ساق خوب صلا به کنند و آب بر آن میزنند و بپزند پس در آب میزنند و در ظرف دیگر
کنند و در صبا ماسته بخار کرده در آن ظرف نهد خوب بپزند و آنچه بپزند باز صلا به کنند باز آب
است کنند آنچه بر روغن خوب بپزند و آنچه بپزند و آن آبها را بگذارد تا آنکه شود و بسته نشود و بعد از آن
بریزند و در آفتاب خشک کنند و از آن بخار رنگ دارند پس چون در آن ظرف خشک کرده نگاه دارند و جمع
کنند و باز بر سنگ صلا به کنند نافع بود اگر خسته کسی که زخم را خشک کند که در احوال
بماند که بعد از آن بلور با مویانند و مویان را بپزند و بپزند و دیگر خون بناید
و سرهم از آن کنایه است و دفع ورم و زهر و زخم شش و صبه بپزند و در در آن نافع بود
در جاز غیر نفع که نه باشد داخل کنند و بعد خشک سازد و شقاق جاود و گوشه بر آن
است که نافع بود خاصه چون بیشتر قیپ و خمر و ناف و پستان و کشان و غل
و پس گوشت و مقعد و راق و بر جاز غیر باشد نافع بود یوسف از آن گوید در ملک
همند که را خواجه خولج کرد و آن را در طرف چپ انداخته که حرکت و استخوان جلد
باید که بر روی مویانند و این را بپزند و این را بپزند و این را بپزند و این را بپزند

کار کنند مانند سکه خون بچکه اما دست بر آن دارند تا یکروز دو و از ده روز بهتر شود
 این را سفید بوی از آنکه بویخ و روغن کوه کند و تخم مرغ در آن می کشند کم جی کشند
 و میخیزند این را اب نه نه تا سه روز بوی از آن آب نه نه با عرق حب که بر طبق
 طلا کنند و بدنه و در او چشمتی نه تا پنج روز و نه تا چشمتی نه تا پنج روز و نه تا
 اگر بر آن نه تا پنج روز و نه تا چشمتی نه تا پنج روز و نه تا چشمتی نه تا پنج روز
 آن را بر آن نه تا چشمتی نه تا پنج روز و نه تا چشمتی نه تا پنج روز و نه تا چشمتی نه تا پنج روز
 زرد به پزد و محل او را بپزند زرد به پزد و محل او را بپزند زرد به پزد و محل او را بپزند
 بپزند و رفع درد و ناصور زخم کند و زرد به پزد و محل او را بپزند زرد به پزد و محل او را بپزند
 و اما مال او بر طرف کند اگر استقامت دارد ویر جرب و کلف و شقاق مایه آن نافع
 بود و شقاق است و اب را نافع و نه تا چشمتی نه تا پنج روز و نه تا چشمتی نه تا پنج روز
 با شقاق است و اب را نافع و نه تا چشمتی نه تا پنج روز و نه تا چشمتی نه تا پنج روز
 نه و سوختن ویر چنان بود که یکی بر مایه کنند و سر آن محکم کنند و اش در زیر آن که
 تا روز معینی در هم بپزد و نه تا چشمتی نه تا پنج روز و نه تا چشمتی نه تا پنج روز
 و نه تا چشمتی نه تا پنج روز و نه تا چشمتی نه تا پنج روز و نه تا چشمتی نه تا پنج روز
 چهل روز در نشسته کرد در زیر سر کلین آب دفن کنند چنان بیرون آورند خضاب را بپزند
 و سوخته را دارد و چون سر محل مانند سیریا **شفاق** چنان بپزند که بپزد
 و با عرق که بر آن نه تا چشمتی نه تا پنج روز و نه تا چشمتی نه تا پنج روز

نفث

شب

شعر

شقاق

شقاق

شقاق

از دندان

زهر بند زخم با دهن باز بجا نهند پس ز خیم را از همه دور گردانند و روغن زیت که نه
 پیم بن بگذارند اگر خون نرود و اگر خون بود برش محو کنند با قند و نوشته بر آن گذارند و حکم
 و حکم به بندند و این زخم کشند **بود** در هندوستان نمیشد بود مانند زرد و اگر
 که فاسد گویند چنان مغز و آب در باقلا کوفته بر ورم باریک گذارند با اصلاح آورد و روغن
 آن در مفصل را سود دارد و در زانو و پا را به سانه **بود** باریک گویند به بزنج آن سوخته و
 سفید و پاکیزه در رنگه نشسته در سینه زخم نافع بود و ایچ من به آن نعلان سخت و
 جذب سوم از زخم بکشند و از جگر احتیاط که بپکان آن بزهر آب داده باشند و چون
 بر روی آن طلا کنند او را در روغن نافع **بود** کجک گویند و بنشیند فصلک
 و عطای آن شب از تو تیار اگر گویند از در کل گیرند و در میان آتش گذارند چنان کنند
 اگر سفید شده باشد سوخته و الا نوشته باشد کباب در کل و بوزند و از بیل از سختن
 مغول باید کرد پس از آن داخل سینه شود سوختن و آب گرم و آبک در ششها نافع بود
 سیاهانه باشد چو نبر و دهایر صلب کل از طلا کنند نرم سازد و چون بوزند
 این در کل سرخ بر سر طلا کنند موی بجا نهند و بر بوق و چون نافع بود **شیط**
 عقیان بود که چون مالده آبله زنده بر سر طلا کنند نامغول مغول باید که در صفت مغول
 مغول آن باشد که در آبله کشتل پخته در روغن آب آن را نهند می کنند پس بخورند

شد

شع

شیخ

شعیر

شیط

ش

في العبد صادق

سید رفیع

مسنور کر و تاج

فضل

و نیز نه چنانچه بر جایست که اگر آبله ترند و بر او نمک استعمال کنند بر سر نهاده اند
و بر سر را تحلیل دهد و در نه ترکان گویند چون سوزند و در آن بر جراحیهای
که کشم گذارند و افشند نافع بود خاصه جنام و اطه چون بار و غشایم بر یک مانند کم و می
که روی را بختی باشد بر و باند و بهتر از پیاز عمل نمایند **در** بهتر نیز آن حبس
و چون داخل می کنند زخمی گشته و آبله و اشک را بهتر بود و صابون گرم خشک
و در هر اربعه روز و اگر آبله آن را دفع می نمایند و اگر صابون و غشایم بگویند
و نیز نهند در روز زانو را بر طرف آن و چون خوابند زخمی گشت و صابون و سرکه
که بوی خوش و اصل فشان المار به هم گرفته طاهره های کوچک در آن چون خوانند زخمی گشت
سرم بختی بالا ریخته گذارند و آن گاه که بر آن موضع گذارند و سرم بختی بر آن نهند
آن سر زخمی ده شود و چند وقت باشد **در** انواع آ اما جگر که به سر است و در
زخمها طلا کنند و سرم را بنشانند بایک شیشه و چون صبر معنول کرده بر جرح است و در وقت
وضیع و پستان و زخم چشم طلا کنند یا سرم خفیه بگذارند در روزی پنج بار و پنج زخم
را که آن گذارند یک روز از آن سرم و در جرحه زخم آب خاصه منسول کنند و یکمان با صندل
جمله آنکه جگر کرده و زخم را رقیق آن در **در** بیکه از سر ستم مشال ساه بگویند
و آب آن ترند و در یک کشتی بجز در ها و آن کرده صلابه کنند و آب آن را در آن ترند و باز
در ظرف کنند پس از آن آب بر می دارند و می بینند تا پنج روز از آب می کنند و در آن که
می بینند تا چنانکه و طمع خال بر دارد و چون در سرم کنند پس از آن حقیضی که در
کرده باشند بهتر است **در** بهتر نیز آن بود که در آبله های سرین بود جمیع زخمها را فک سازد

4412

و در هر کار آن نافع است چنانچه بر ششها که صلبه بالا آید و در شش قنطیر و زخم
 خفیه بستان و بر کوش را در صدف صفت و مغسول نموده استعمال کنند بکند صدف و بر
 آتش گرفته گذارند تا سوخته شود و در جمیع دلوها چشم و زخمها و زخمها نافع بود بعضی در ششها بکند
 و در زیر آتش گذارند چون بخت شود از هم باز کنند صدف بخت شده باشد **صفت** چون بودها
 طلا کنند و چون بر در کلو طلا کنند نافع جهت ورم و زخم تا صور نافع بود **صفت** به بار شش
 گویند چون بسوزند و بر زخمها طلا کنند با صلاح آورد **صفت** سوختن آن بود در ششها بکند و شکر
 کنند و در یکدیگر نهند تا بسوزد و بکند و زخم طلا کنند کوش زبانه را بخور و چون بر موضع حرب طلا کنند
 سود دارد **صفت** چون خوب از آب آیند و بر شوکی آتش و آب گرم طلا کنند نافع بود و در زخمها
 گرم شود و در هر که در آن زخم باز دارد **صفت** صفت گفته است چون زخمه و بر بگذارد
 و با مقدار روغن اخوان در ظرف مسین و روز در آفتاب نهند پس از آن طلا کنند بر جنبه کردن
 داشته باشد در هر که در آب بکشند بقیل از چشم زایل کند و چون با پیس شیر و کف طلا کنند
 کف به بر و پیس و در داخل مردمها کردن زخمها را برتر کند خاصه زخم که در آفتاب سیدک و خفته
 شده باشد و زخم گشته مثل کون در ویر و پشت بپن حوضه اگر فارسی کند **صفت** در کوش
 نیز بسیار بود مثل رفت بوط و آید بکند بود یونان خا بر میگوید که روغن دانه در بخیل ورم
 کند در حال مجوشش دهان نافع بود ورم زبانه سود دارد و با بر غرقه کردن با دانه تر مندر و غلغلی

صفت

صفت

صفت

صفت

صفت

صفت

خرد

خفند
وزغ
علاج فیندن
نیر و بیگام

اسکنون
علیه السلام
نیم کوبند
ان کلفت
باشد

والله اعلم

و چار جنبه غرقه کند خنای را نافع بود و داخل سر هم کردن بسیار که زخم خورده باشد یا زاره
 یا بریدگی باشد نافع بود ابوعلی بر روی گوشت که در خاک ریخت گوشت جدا آید و این را به پند خرد را برکن
 بر آن گوشت و تیرها دارد و زنند و بپزند و بمالد اسک بود چون او بکشد بند چنان زنند و اگر بر آن
 نشیند کسی که نقس و عرق التی و درد پست و درواغ داشته باشد بپزد نافع بود هم ابوعلی
 مرد گوشت در زمان سلطان چین میرزا وزیر او را در مفاصل و اعضا بود که شب و روز خواب میکرد و در
 وقت بوطه نشاند و در اعانه و زهار این نافع بود **اصح** حضور که گوشت زخم را و پیله و کف و به و در
 و اورام روی زنان را نیز نافع بود **اصح** بنایر زخم گوشت فلاطون زخم بند گوشت و اگر روی حنظل
 باز تیر از علایمان شاه عباس هر روی خنجر زده بود که خانه کارهای نگفتند و جمعیت بسیار داشت و چنان
 زده بودند که از اعضا کج در گذشتند بود اول آن استخوان خورده و گذاره شد هفت شبانه روز تا صاحب
 در ضمیمه میگردد و فریاد میکرد و هر چند **اصح** بینه ها میگذاشتند بود زدن است **اصح** لامرندی از تنگ گرفته شکم او را
 شکافتند و شب بر روی بیکان نهاده و هم و سحران بیکانی کشیدیم بهتر شد و امقلار رسول از آن
 بتر بر آن استیلا یافته بود که حافظ لایمان بتر از ور قلع روان گوشت خنجان و حار را بتر بر نه
 زده بودند که بیکان از هر لایم بیرون آمده بودند است بکشد شبانه روز بتر یا خود را بکشد و باغ
 کسی که زخم خورده بود نه چهارده کس زنند و مانند و اکثر این را بر جات خورده بود که از درد خود را بکشد
 بدتر بنی زخمها زخمها خصوصاً بتر بیکان او چهار بود دارد از زخم بد کشید میشود و میگوید که با بخوان
 رسیده باشد چون مصلح را بگویند و خشک کرده با سر کین کبوتر که تازه باشد به هم زنند و کله
 کرده بر جرات بپوشد او حکم بود مثل سر کردن و کت و استخوان و در جاکه پوست آن سفید بود
 بر آن گذارند که خنجر را بکشاید و در هم بختد با بر آن گذارند و حال سر بکشد بکشد و بعضی را زخم
 که کزنده گوشت گذارند و از شدت باز نرود و قلم و استخوان بیرون آید **اصح** و قناری زیتون
 مندی که نافع آن است و هر که چون اطفال جز نشود و جان شود مادر این فخر غرقه کند قلاع از حلق و کام

بر لب کودک هر روز او را اندکی با شیر و به مال بدو لم جرّاح در اندرون بترشند و که مال
 بر طرف نشاند اما که هر روز چند مرتبه آند و کمی بنفشه است و مختلف و بدو بوی خوش
 و مانع از ترشه به طایفه کشند نافع بود و چون با تخم خیار و کلارینی برور هر یک مملکت نافع
 بود و چون کسی را دندان بکنند و طایفه و طین مخموم باند گذارند نافع بود و بکود و نکند
 چون گویند و بر موضع بکشند که خون از ورطه آن نوزد خون باز آید **درد گوش**
 خاشاک سفید و تقشیر بکشد و جرم بیان او زرد و بیخ و بیخ بنفشه باند که از آتک می آورند
 و در آن چون بر پشت ظرها مالند که بوش از سبیل و آتشک یا دیگر گرفته باشد نافع بود
 و چون مسکه کشند در رابره طوف کشند و بیخ آن بسیند و بر کزیدن زنبعد و عقرب و بر جانور
 که بکود کشند در دنگد و کلان چون خشک کرده بر زخم جام گذارند بخت نفع و در جبین بکشد
 باند از کل خطیفه **زهره** اگر گویند که گوشت او را در زخم بخورند و در ران باشد
 چون بر زهره هم حل کرده بر زخم گذارند و زهر را خشک سازد و زهره او بر درم خنایه مالند
 نافع بود و کوبیده را ض کوبند چون جلوله که به با سبالی حمل بر درم فسیله و زهره که سنگ باشد
 باند نافع بود **جمع** زخمها را نافع بود که خون از ورطه آن چون از موضع خون روان باشد
 بر آن خون مانده است و چون داخل مسکه نموده بر زخم گذارند نافع بود و دفع سحر و حریت از
 بر آن آرد اگر چه اسهال بوده باشد و چون بر تقا و مقعد و قضیب و بستان و ضمیمه و زرخ
 که سوزش باشد و داب مسکه نافع بود خاصه زخم گندست را و زخم اندرون شکم و ضمیمه
 بر دست شکم رند و بشکافد و روده را زهر نکند و اگر روده را زهر رساند بکشد بکشد و جود
 مویچه را و دهان او را بر زخم نموده بدیند تا محکم بکشد و جابجا و هر چه از این عمل باند نافع

طایفه

طایفه
طایفه

طایفه

طایفه

طایفه

و طبع مخنوقم کرم کرده بران افتند و حکم به بندند و اگر او مسلم را بر سر شکم شکافته
 و اندک کرده و بعضی گویند و جاری روده را گرفته بود و امیر احمد بن محمد بخیر که در جراحی کامل
 بعد بدین نوع علاج نمود تا چهل روز میراث از بند و حرکت نکرد و زخم و درشت و بروز مسام از این
 صفت گذشت اما پنج روز او را گذاشتند و در روز هفتم روده کذاشت و در این لایح رخ
 کرم و طبع مخنوقم بران برکنده کرده به ریت و جراحان بسیار بوده اند که روده و موضع را زده
 باغده شکافته درشت کرده چون سکه افیض را بر که طلا کنند نافع بود چون در زخم کسی را بدیند زخم
 او را کنند امیرالمسلم را هر روز یک مثقال از این طبعن کرم دران زخم میزدند **بجسته** و بر سر سق
 نافع بود خاصه مشعل کوه و شستن و بر صاف باشد شاد رخ علیه مسئول کنند در زخما لا کنند دفع
 ورم کند خاصه کرم بود و بر ورم حلق بجسته در کوه یا ضایع نافع بود و بار و غن کجند بر زخم شش
 و آب کرم و در غن کرم جویند طلا کنند **نموده** دارد **بجسته** و بر سر کرم حل کرده بر او ام زده و حلق
 طلا کنند نافع بود و چون بر ورم خضیه که بسیار بزرگ شده باشد طلا کنند و دارد و چون بار و غن
 کل بر ورم خضیه که مانند دفع در کنند و چون بزرگ **بجسته** و بر سر کرم حل کرده بر او ام زده و حلق
 در کنند بر روی طلا کنند در بر طرف شود و چون بر در سر ذرا سفر طلا کنند در بر طرف زده خاصه
 با صاحب السبغول و چون دندان بکنند و از بیرون بر جابان طلا کنند در را شکافی دهان و چون
 به پزند و بر ورم موضع کرم دارد و سر شکاف دهان طلا کنند در را شکافی دهان
 کل زده باشد میان قطب قطب و این کرم طلا بود شکاف و کبر دندان که آن کجاست و اما میزدند دران و این
 شکاف چون خون از موضع بندد بران موضع افتاد خون باز دارد **بجسته** و بر سر کرم
 جزیره بود که مشک بسیار بود آن کل رویین جلای تمام دارد و مجموع دندان نافع بود **بجسته**

طبع کرم

کرم

طبع کرم

بن اصغر

بن بیه

طبع کرم

کلیتہ عام ویران خنقل و شیراز کل سفید خاستند و بر ورمها طلاق کنند سود دارد
 کجند بر شند و بر سوختن آتش ملا کنند نافع بود **طریق** یا بمانی بر بر کو بند چون بار که
 بر طلق بر صلا کنند سود دارد و روغن و سرخسها در نافع بود **طریق** یا بمانی بر بر کو بند چون بار که
 به بند و مضض کنند درد دندان و ورم نافع بود و چون بگویند با سر کین کو بر و فحاش
 رنجاج کلود کرده بر موضع زخم نهاند بر کشاید و روغن آن در زانها نافع بود **طریق** یا بمانی
 بگویند و به بند و بر ریشها بر ملا کنند اصلاح آورد **طریق** یا بمانی بر بر کو بند چون بار که
 بود و چون آتش بازنده با انزروت حل کرده در قیقل کردند در گوش نهاند ورم اندرون گوش را
 نافع بود و چون بر ریشها بر ملا کنند مجموع ریشها را نافع بود و چون بر ریشها بر ملا کنند
 نهاند رفس بر کشاید **طریق** یا بمانی بر بر کو بند و بعضی کو بند جوہ بود منع خون رفتن
 بکند از موضع که داخل است در موضع نفعها را نافع بود و صفت آن یاد کرد **طریق** یا بمانی
 بهرین آن تانہ بود جمیع نفعها را نافع بود طلاق کردن و داخل است **طریق** یا بمانی
 او بر که کنند باشد چون ساید بعد از آن بعد از آن که سوخته باشند داخل است **طریق** یا بمانی
 دفع ناصور کند و نفعها را صدقه را نافع بود و هم نفعها را تهر کنند چون به باشند افلاطون
 زخم بند کوید چون عوض سوخته و نمون بالا از ضم باشند نفوذ تر کند و روی سال آورد
 به بار سر را کویند چون عضو آبله زده باشد آتش آب که بر روغن جو شیده باطنیان
 خنک آبله بر دل زده باشد روی و نشت و ماف طلاق کنند بر آن آبله های بعد از آن که ساید
 باشد بر روی آبله دفع آبله کند و در نکند و مکرر طلاق کنند در ورم که مہا نند در
 کنند و اگر سوخته و فحاش آن بر موضع نهاند که خنک از آن آید دفع آن خنک بکند و چون

طریق
 طریق
 طریق
 طریق

عدد
 عدد

عدد
 عدد
 عدد
 عدد

نصف

بگویند و در آب نمائند از آن میزنند و تازه میکنند تا تند و تیز از وی بر طرف شود مزه خاک
 دهد بعد از آن دماغ باشند حق از وی برف دارد و چون بر زخم باشند خشک دارند و چون
 کسی ریمان بچنان ناخته بر سرها بدهد دماغ بهرساند مثل اختلال دهن و در دست راست
 و مصلح آن روغن بالام باشد و زیت بار میا کسی جهت لعاف نشسته دماغ باشد که فصل با
 ورم بهرساند و جگر کزید و باشد که زخم پنهان آینه بهر سر و بکشد بعضی گفته اند آهمل
 روزی روز آید و تازه باید کرد پس از آن بخونید و مصلح کرده بخار بزند **روغن** سوسن که گویند
 چون شکم ویر بشکافند و بر تایل که بر دست و باید یاد آید خمار کنند قطع او کنند و بر پیکان گذارند
 که جاکر نشسته باشد و پیرون نباید چون بشکافند و بر فشار میزنند رفع فشار کند و چون بر زخم عقرب
 کشیده گذارند درد و ورم را بکشاند و چون چیزی در گوشت یا استخوان ناپدید شده باشد شکم
 سوسن بشکافند و بر آنجا بپزند از آنجا چون آید در جها بکشد **روغن** سوسن که گویند چون آب و بر سر
 عقرب بچکانند و بار که آبکین غرقه کنند خنای و در کدو نافع بود و چون بر بدن طلا کنند و در
 کزنده کی جانوران کنند و چون تخم ویرا که بگویند بر باق و جوی طلا کنند نافع بود **روغن** سوسن
 کنند تا که بر سر گویند چون با غسل بر ورم راضی گذارند نافع بود و چون ورم پشت زهار و عانه بهر
 طلا زدن بر طرف نشود **روغن** سوسن که گویند بجز را که نید و خوردن در و پشت راسه دارد و بهر ویر زخم ناصور
 نهادن نافع بود **روغن** سوسن که گویند و بر کزنده جانوران گذارند درد را بکشاند
 و ورم تحلیل آید **روغن** سوسن که گویند بر ورم طلا کنند نافع بود و زخم دهان را سوسه دارد **روغن** سوسن
 را که نید چون بگویند و بار ورم بود و عقیده تخم مرغ و کرباس طلا کرده بر موضع فروزند باشد
 یا ضربان زور بکشد باشد بازفت و سر شیم وضع عرق و ارج و تخم مرغ و کرباس طلا کنند و اندکی بوج

دماغ

ل

سوسن

حکام

حق

قو

از جویبه اضافه کنند و بر فروخته گذارند نافع بود **نصف** اگر استخوان بوزانند و خاکستر او را
 بر زخم باشند زود خشک شود **نصف** کدو را که نیند چون روغن آن بکشد جسته ریشه ها و زخمها
 نافع بود و چون بارغز زیت فصل می کشند در تابستان بسیار نافع چون بر شقاق افتد دست
 و انگشتان او پاشنه طلا کنند یا مراد از سنگ و غصص شسته نافع بود و چون روی و لب آب بکشد
 باشد روغن بکشد و مانند دفع آب کند و چون لب درم کرده باشد پوست کدو تازه بر آن و چکانند
 نافع بود **نصف** چون روغن او بر کزیدن جانوران زهر دار مانند در استکین درسد در زخم و زهر
 نافع بود **نصف** روغن آن و جمع مایه نافع بود و خاصه در دست و پا کردن و کزیدن جانوران را
 و چون بر خیزد مانند دفع جدام کشند **نصف** روغن است که از زخم عروق کیده چون بر شسته
 مانند دفع عقوت کشند **نصف** در زخم موی یا گوشت و بر ورمها و در دماغ طلا کنند نافع بود
 و چون کسی را موی ناک رسیده باشد از داخل منور او کرده بخورد و قیاح در زخم از اول او باز
 دارد و چون باز نتواند و ناس و مضربه تخم مرغ طلا کنند بر شکم که خاصه اگر دماغ یا سر بویان باشد
 نافع باشد **نصف** از این انواع کینه از زرخ و نقه و حال جرات بیشتر روی عمل میکنند
 و بهتر است و چون زخم کهنه و ریش شده باشد خوب پاک کنند و چند ورق نقه با طلا داخل آن
 می کشند و زخم شکم که استخوان و مایه و کتف و شقیقه و سینه و قصبه **نصف** جمیع
 ریشه ها و شکم که کوفته شدن حاصل استخوان یا ناخن که نافع بود و خون باز دارد و زخم را
 به کشند و این جراحتان را از روی حافظه پانزده بجهت زخم شسته و تیر و پیکان و کشند
 نیزه و زخم فخر و کلون این سر هم گذارند گوشت در یک روز بالا آورد خاصه قصبه و خصیه
 و قناری خشک سازد بکشد و زخم جویبه خوب هم صلا به کرده شب یا موی یا شادنج عید شسته
 موم نقه روغن زیتون که کهنه و اگر نباشد روغن کنجد خالص و اگر نباشد روغن بنیان و کندر

میل
 حروف الفبا

قطا
 قه
 رقطا

قهر الیه

تلیس

حق

کبار

کشف

کند

سرس

گرفته

مک

کاد

سرون زخمها نافع بود کوشیده لایق باشد در بر زخم توان داد بنظر طبع در جاری یک یک بکشد
 و بسیار که بوزند نافع بود نافع بود از جهت جمع زخمها نه آنکه بود ناصور و غیر آنکه
 نافع بود و خشک دارد باشد نافع بود موضع زخم بیرون آید و پنج دندان محکم کند و زخم ملازه
 و حق نافع بود و زخمها را حبس کند بسیار خنده باشد و حکم شده باشد نرم کنند و چکر از آن بیاد
 و چکر کشند کند نافع بود بجهت جمع زخمها و ششهای عصب بوعده خون به بند و منع
 زخمها را بکشد و زخمها را از زخم شقاق شده بر طرف سازد و زخمها را بیدار با صلاخ آورد و چون
 باصل طلا کند و دارد و اگر کشد بر که کشه طریقه آنست که در سر که کشه اندازند تا محل فواید
 شمانه رهن پس خشک کرده چون داخل زخمها کنند کوشیده مرده را بخورد و مصلح آن روغن
 زیت آو زخمها را بکشد یا چوب بود روغن کثیرا نافع بود و منع ورم زخمها بکشد و زخم کثیر
 و خنجر و کلمه که از موضع جدا آورده باشند نافع بود شکبه که سفید را گویند چون گرم بیرون
 آورده بر ورم موضع بزنند رفع ورم بکشد کفیکه که بکوبند بر ورمها و زخمها کنند نافع
 بود و خشک سازد و چون داخل می کنند که در بسیار می کشد رفع بکشد و چون بر ورمها خفه
 کنند تحلیل ورم بکشد و چون با شیشه زان و زنه بر موضع طلا کنند که در بسیار کند رفع ورم
 بکشد و چون بر ورم خضیه طلا کنند تا نفاکس نافع بود و چون با زده یا زده خضیه طلا کنند
 نافع بود و چون با کرم در سفیداج و روغن بر او رام باره طلا کنند نافع باشد و چون بر زخم
 جانودان طلا کنند رفع زخم ایشان کنند زیره را گویند و چون بکوبند و با عسل بر ورم
 خضیه طلا کنند نافع بود و جمیع ورمها را تحلیل دهد و زخم کند چون بر ورمها بر طلا
 کنند دفع ورم کند و بسیار قطع کند و چون داخل می کنند بر زخمها که از زده و خشک

فراموش

نور

بان

ان احم

ان انور

نور

نور

نور

فراموش

کنند و چون باینه خوک بر ورم مقعد کنند و بواسیر افتاح کنند گذارند و در رساکن
 کند و چون باوغن کل حل کرده بر ورم بلیغ اندازند ورم را تحلیل دهد **چون مغول**
 کرده باشند و داخل سرهای که ریشها که پهن شده باشد بر صید و زرداب می رویند و خوک را اند
 و بجال خود آورد و چون سرهم او بر زخم قضیب و خصیه و سینه و پستان و مقعد دران
 و کش ران و بغل و زخم که از شمشیر و خنجر و گارد و هر چه که زده باشند نافع باشد و خوک کند
چون با شیر برشته و بر روی نهاده که در پخته می شود و در یک روز بخیه شود **چون شیر ازین**
 گویند تا شیر گاو به تب باشد چون سرهم بان بخیه کرده بگذارند زخم را حبس کنند و مرکب را
 خوب بیاورد و در دریا طرف سازد و ورم صلبت بوزن کند چون کسی از اعضا بیاض
 بود و غذای آن شیر مرغ شتر طبعی زخم بخورده باشد و خود سرواکیه باشد و خون رو به پهن
 شیر را شیر آدم بود پس از آن شیر خرمس از آن شیر گاو پس از آن شیر گاو و چون باینه زنان بکنند
 به ورم ناخن بگذارند دفع ورم کنند و بکشد **خون حل و در آن بر زخم گذارند**
 زخم را فرو برشته کنند و چون به بزنند بر ورمها گذارند تحلیل دهد چون بر قناری طلا
 کنند دفع آن کنند و ورمهای گرم را نافع بود و سوخته استن بسود دارد و گزنده کسک
 دیوانه را و بواسیر زنه دادن دفع بهر کند **کاو زبان را گویند چون بخوشانند**
 غرغره کنند جو شش در مانی نافع بود **بلاکم نخ را گویند چون بسوزانند و بر سر محل طلا**
 کنند پاک سازد و معده بر آورد **بلاکم شیرین را گویند چون بکوبند بگویند که سد دیوانه**
 گذارند نافع بود و غرغره آن جمیع مرضها را شاید چون حلقه برون آوند گرم کرده در او چکانند
 جابروند کند نافع بود **جوابد را گویند ناسفته در چند برگ بنفشه چون فم ساییده بر ریشها**
 مانند نافع بود و ریشها را چشم ورم زخم خشک سازد خاصه خصیه و قضیب و ناف و زخمیکه
 از کار و شتر باشد **مایه پاک باشد در ورمهای که طلا کرده بود دارد خصوصاً در اندام**

رسته چون گرفته بود و در میان دندانها کشیدند تا تحلیل دهد و خوردن در زخم را
 مانع بود چون سر زخم کن باشد چکر را بکشد و به او عصاره گرفته بلند دفع مضرت گرفته گی
 بکند داخل مرهمها بچسبند زنجیر از آن باز دارد و زخم خشک کند چون بر زخم خضیب و زخم اندک
 و آنکه زخم و ناصور معقل و اندام تران را نافع بود اگر آن خشک از آنکه درون اندام تران بر آید این
 مرهم کلا از نده روز کوش تا زبر و بماند
 عذیر که شغال روغن بادام موم نقوه چند که کتاب باشد و زن نقوه و عسل و کثیره و شغال زمره
 بهر و شغال به گرفته و بچسبند شش سوار بوقلام آورد و بیکلار و یو خایر از در کش و کوبیدگی
 زخمهای پلید و بد را که در و زخم بهتر کرم سیب این و این را از ارار جرجی و کچی
 این را نخم کرده و نده است چنانچه در زخم این مرهم و این که اگر صحت داشته شود بچرخ
 امتحان نمایند **مرهم** چکر بکند و داخل مرهم کشند زخم و مرهم و جانان زبان کار و الحال باز دارد
 چون زخم تازه بر زخم باشد زخم و بهر که کشند و در زخم و آلم باشد و اگر کش زخم داده باشند چون آب
 آن بخند و در زیر و کار کشند اگر داخل مرهم کرده بر شقاق و بولسیر و فحاصیر که از نافع بود و زخم کشند
 را زخم بهتر کشند و چون دانه آن بر کوش لب ناله باشد بکند و تویار سفاله و مر و از سنگ و سفیداج
 الرصاص و پیله بر آریخته بکشد از نده و مرهم کرده بر کوش لب و کات نیز داخل کرده بکشد از نده
 فاقه را عذایر مخلطه باشد که آن کو سفید چکر کشند و جانان دارد و زخم که هیچ دارد و زخم این
 بایر نده که بکشد زخم کوش لب چهار سال یا پنج سال بماند بطریق کوشت سرخ بماند **مرهم**
 حجر النور و روشتایه کوبند و مرهمها داخل کردن محل و ماطع و مرهمها باز دارند و زخم را از زخم
 و خشک کنند و زخمها باشد خاصه کوشه چشم را چون با بخورده و پیله زخم و کوشه بکشد از نده کوش

مانش

بپروا

صفت

مردارنج

ارت

قالبه

و الخ

س

نشانی

طالع

زنی که بخورد و عارضش از رخها باز دارد منع نمودم کنند
در آتش قتل سرخ نموده در آب اندازند و بعد از آن عمل نمایند شاید بهتر باشد خشک
ترسیم دارد و نافع ترین است باشد چون مغول کرده بجا نهد شاد رخ عکس مغول کنند
خشک کنند ترین جمل، جینه ها باشد و کلفت و غش نایل و ورم را نافع بود و زخم شک و زخم
آب، فزک و یک صودا نافع بود و در زخم غایب و منقطع شده و سال ما بر آن گذشت چون این را
نشسته تا به نام ما بر آن چنین داخل کرده بگذارد خشک و کوفته تازه بالا آورد نوع از خام است
چون بوده و سدیله بر عمل سوختن اشرف است خشک کنند چون بارت روم و نافع
گذارد نافع بود **مردارنج** به استخوان زرد مرغیان زرد و دراج و طبع اوج و یک یک کنند داخل صمغ اکوشت
منه بخورد **مردارنج** که کاه و جینه که نزدیک جانوران طلا کنند و در ورم آن تسکین دهد چکه
و صلیب بالودن را چون داخل تمام که گذارند خشک با جراح آورد **مردارنج** در ورم و خوار گویند چون
طلا کنند جسته زخم کرم و مار و زنبور نافع بود خاصه چون روغن کل یا زخم کرده نهند **مردارنج**
ایستاده که کار بر آن کنند چون بر بایند بر پستان و صران مانند الم و ورم آن بر طرف شود و پستان
بزرگ زنده چون بر ضعیف کنند طلا کنند بایسد و با رفیق با هم رسد چون بجای مانند کرمی
ریخته باشد صمغ بویاند چون با رسد بر ورم سپر طلا کنند ورم را تحلیل دهد چون در
زیر آتش کنند با سوسه شود با رسد و نظرون و بر فابو خنای و بر سرطان و اکلم نهند نافع بود
و بر سوختن آتش و جوششی و بر طلا کردن سود دارد خاصه اطفال را **مردارنج** زرد آورد و گویند
چون مغز آن باز و الو با هم کوفته بر بیک گذارند بیرون کشند چون بودم حلق و سلا و طلا
کنند نافع بود و آب لادن غرقه کردن در کله و ورم زبان را نافع بود و روغن طالع آن شقاق لب
و کف دست و پانته پا و بایسد بزور در اسنج طلا کردن نافع بود **مردارنج** چون کوفته داخل تمام کنند

زخم قعیت ریش خضیه و پستان نافع بود و زخم آبله و آنکه لا نافع بود و هم صغ
 آن و هم روغن آن جمیع ریشها را که بر اعضا لطیف افتاده باشد خشک کند و بر چرک و قوا
 و کیون و جذام مایه ن سود دارد و زخم خنازیر خاصه که بر سینه و پستان افتاده باشد نافع
 بود و زخم گوشه لب و فاصود و گوشه چشم و درم چشم و ملازه و پس گوش را نافع بود
 و پروان شدن پیوند یارست و ساعد و جمیع اطراف نافع بود **بهترین آن بنفشه**
 باشد ضماد کردن بر شکستگی و کوفته و الم و نقرس سود دارد **درنگه** باشد بهترین
 آن روغن آن باشد جمیع اورام بلفی را تسکین دهد نافع بود سرمه آن مجربه بواسیه
 و ناصیه و ریشها بر مقلد و بازگردیدن و روغن داخل راهها کردن ریشها را سود دارد و خناری
 تحلیل حاصل چون بر عفت و کرم طلا کنند نافع باشد و روغن آن در هر لوی و در عصبها را نافع باشد
 و عرق النسا و درم زافرا سود دارد **نمک** که کوبید زخم که کوبیده در آن افتاده باشد چون آب که
 آن را شوییل منع آن کند و چون با عمل حل کرده بر روی مایه صلب ضما کنند و درم تحلیل حاصل
 و چون بوی گندیده مسک در پیونه و غیر طلا کنند سود دارد و چون بالباب کتان و قطران و عمل
 بر زخم زنبور و غل و زار باطلا کنند سود دهد **چون روغن آن بکشد و بر ریشها**
 و صیدها مانند نافع باشد و چون داخل سرمه کنند و بر زخم گذارند آبله و زخم و اسهال نافع
 باشد و زخم کارد و زخم و جمیع حیوانات موزیر نافع بود و ریش گوش که صید بالا بد
 چوبایه بوی کوبید و بوی گندیده جانوران نهند نافع باشد و چون داخل راهها کوبیده درم
 بخت کند **ابو ثمال** روغن کوبید روغن آن داخل راهها منور ریش باید بخورد و زخم را

مناف
 مرکب
 قلع

سلح

مو

نافع
 حرقه

ناردیو

با صلاح آورد و زرداب و صلید لختک کند و زخم کونیدن جاندار از نافع باشد
 چون بپاز تر کس بخته بر روی مثل گذارد نافع بود و گوشت اموضه را زخم و سست سازد و بر کشت بد
 و بر روی موضع که خنکند بر کشت بد مگر بخته بگذارد سر کشت بد طلا بود مرکب شر خلد رخ
 و حقیض مکه و شاف ما یفا و پوش در بند بر جان برود ما مانند ملائکه آن بنانند و شکین دهل
 مثل کتا روی و در دندان و اورام حلق و اورام ساق بپایانند و بر جراحت برود
 چون بار غفران بر کلف روی طلا کنند نافع بود و چون بر شش بپاشد صلید بالید و بر شش بود
 بر طلا کنند ریش لختک کند و زرداب بر طرف سازد چون از آن غده سازد مثل با نوده خاصه زخم را
 نافع باشد چون بر کوفته عقب و جمیع جاندار طلا کنند سود دارد بسیار بر کشت بد گویند و
 و بر جان بر کلف طلا کنند سود دارد چون باوغنی کلی بر جرم مانند نافع بود طلا
 نوید مریح گوید که چون نیل خام روغن باو بخان بر جرم مانند زکشف و چند روز بماند زکاف بگویند
 چون پنجم سوخته آن با صبر شسته و ماقا لکد زنده و سفید تخته سرخ طلا کنند بر جاب
 که خون نه ایستد باز دارد زخمها را از چرک و عفونت پاک سازد و گوشت مانع بویاند
 پنجم شتر را گویند چون بوزانند و بر جراحت افشانند خون باز دارد گویند چون باق و بر جرم
 و شخ و کد از طلا باشد نافع بود چون بگویند و بر جراحت بپاشند گوشت بر آید چون کمی
 بخورد که زوف و بره بپزد بر آید بر کز تازه چون بر جراحت گذارد بالا بر سر نافع بود
 چون از کرم بر جرم بگویند و بر جراحت گذارد گوشت کهنه بخورد و گوشت تازه بر ویاند و بر
 سرینها بر طلا باشد نافع آورد بر کز الیاس چون بگویند با سر بر نه و بدان مغزه کنند منع
 سیلان مورد را نشه بکند و ملازه و حلق نافع بود چون خشک کرده در دهان نگاهدارد
 قلاع را زایل کند و چون بر کز و کد از طلا نافع بود و در شکین دهل چنان بگویند و آب آن بر کز و

جسی
 سوز
 ن سست
 ن سست
 رشاد نیت نام
 الود
 بر الفلاح
 هیچ کبر
 ورق الغیب
 ورق الکرم
 ورق البوط
 ورق ارجاس
 ورق الوعد
 ورق الخوف

جافه آن طلا کنند و در دارد و بر و زخم نهاده آن در پستان قطع عظیم دارد و ورم زخم
 بنشانند بر کف خاشاک چون چشم بپایند بر آن نیفتاد باشد جمع کرده بر زخم گذارند
 یا داخل مایه کرده زود بخفته شود خوب گردد
 بزرگ کاش چون بایست جان ناشناحل کرده بر زخم
 گذارند که زخم گویند طلا کنند نافع بود شقاق لب و زدن افیرا شود دهل مرغی باشد
 بنایت خون صدمت و تاج بر سر دارد که حضرت سیدمان علی بنیفا علیهم السلام او را شرفی داده چون
 چشم در بر کسی نهاده که خدام دارد بر طرفه و چون زخم و بر کف نکند که دیوانه و جانوران مانند آن
 بود چون او را سوخته خاکستر آن را بر زخم نمود بپزند بهتر شود و چون بر او بریزند آن مانند او را
 بر طرفه و در و ایشان بنایت کف و شک سازد چون روغن و گوشت او در روغن بپزند و با آن روغن
 آرد شده باشد چنان کنند چون تاج بر سر و زخم نهاده بپزند بپزند و روغن
 گوشت چون داخل روغن بپسان کرده بطریق مسموم بپسند و کند و روغن بپزند و گوشت بر ویانند
 و زخم نافع بود کاش که نافع است بر کف آن را بر زخم گذارند نافع و روغن گوشت بر ویانند
 چون کوفته بر و بر کف گذارند دفع ورم کند چون آب و بر بپاشند مار عقب بکشد به جهات را
 نافع بود ورق ویران و شنج را نافع بود و روغن تقریس و در زانو شود دهل
 و روغن اکثر نافع بود همه رنگ آن خوب باشد چون خشک کرده بر و در مار صلب گذارند
 بخفته شود و چون با اعصاب بپزند و ورم زخم بنشانند خاصه و بیل باب کوکنا بر او را معلق
 گذارند و کنا در و طلا کردن دفع ورم کند افلاطون زخم بند گویند چون روغن و ریخته
 ورم کند بجهت جراحت بنایت نافع بود چون سوخته خاکستر آن بر جراحت بپزند و در
 بهتر از آن است بپزند و بر زخم کوشه لب و احقان طلا کنند ورم بنشانند
 چون داخل مسموم بخفته حبه زخم روغن در همان زخم بر طرفه سازد چون در دهان گیرند اگر آن صریح
 نه از آب دانه بپزند و صفت زخم و در دارد و در قوی سازد و الله اعلم بالصواب

دوقا

سخن

صوفی

ملیون

نوا

صوفی

صوفی

نوا

فصل در بیان وصیت ستاران در این علم
و ادب آن محافظت خود نمودن اما بعد
بدانکه آموختن این علم جراحی علم فوید و بعد از علم حکمت فاضلتر می علم است
و در کد این علم عللها و مرضها حادث شده در آن اگر جراح بمعالجه آن نه پردازد مردم مملکت
شوقند بسببیکه اگر مردم را در دنیا رنجه بسیار آید و کسی رنجه نتواند بکند که او را رنجه نیاند و علاج
اسراخیکه حق سبحانه و تعالی علاج آن نیز پیدا کرده که موت را که حق تعالی آن را که بر آتش بر کمال علی بن ابی طالب
در ظاهر بسیار باطن بهر سبب از خیمه ناسخیه از ضلالت شوق پیدا که جمیع اینها بکند و علاج کند و بسیار بویاید که
رضی عندهم طریقه ندانسته مملکت را پس واجبست در این علم که شخصی حکم کند که کند نه بران و ظاهرست
و مطیع بکند و اجزان از حق سبحانه و تعالی طلب نماید که بگوید بکند اما در دل این فصل داشته بکند و نه در نهاد
دیده بکند این علم را بدین نتوان آموخت و بمطالع الجواهر بکند بسیار بکند که بکند و در دست کو بکند
و کماله بکند و کسی که بکند در حق بر سر و در و از درویشان طبع نکند تا بمعالج بپیوندد و کمال
نقد بمعالج و رونق که باید جلد و در بعد از سخن گفتن و از هیچ کس ناندیشه ندارد و ضربه بکند زیرا
که در بین رنجه را در رنجه باید و دانستن داروهای که کمال در این کار واجبست تا حاضر شود که
اگر کسی را در کمال در جراحی آن علت است بکار خود کار و فریاد ضرر بکند نیز خدا را در رنجه و ضربه بکند و در دست و
باید قدم و بر رنجه در رنجه دار بکند که مردمان ستودگار را بر صعب خیز و زرد مردم غیر سخن
نکند و اگر نه آن و خشن آن مردم را بر احتیاج می بکند و هیچ کس عیب خود را به نهان نتواند دانست
اگر بخلاف آنچه گفته شد عمل نماید خدا و رسول در حق اولست و باید که هر کسی را بر اصل و فرع آن اجتناب
و حسد و نمار نباشد زیرا که آن کار عظیم است و در عمل دست کاری که آن در رکوشه و پورست بود استخوان مردم
چون بر بدن و عرق و داغ کردن و استخوان شکسته و باز بستن و پیوند باید از جرافته را باز بجا آورد و در پیوند
در کنار باید و رنجهها و شایسته حق داروهای که او را بکار در رنجهها که چون تایل نتواند کرد و در رنجه عمل طبیبان فرست
و رنجهها که همانند در دو پهلوئی بکند که بسیار بوده که در کمال چشمه رنجه فایده نکند و اولاد بسیار از آن کفر

[illegible]

علاج دمبر

تذکرہ
علاج

علاج تیرتیر

بہرین اور موت

[illegible]

علاج زخم کشید
یا کاره یا جگر
و امثال اینها
که تازه باشد

به بند واک
چند روز گذشتند باشند
و زخم چک و یک کشید
صفه هم بچکان و یک کشید
مفسول سشفال کافور
تخم چک و کوفه
ناله آن که زخم
آبی که زخم
اند که چک
یک استان
در آن و زخم
باشد و زخم
نیاید و زخم
و ساق و زخم
شربت به
کوشش
ابتدای زخم
بود و اگر
بکشند و
بوی شک
بود و زخم
و زخم
بانی

[illegible]

در شش

باندرون سه و خراج زود باندرون
که کرد و در دوا و خراج و خند بود و دل از دوا بود
لا عجز از خواص که کس که آب شنبه و هم نمید و بهرین است در آب
که کینت ان باب هم خوب شد و از ان را حبت باید و بدین خوب
چکن و مردم چمدار را بزین نشینند و بهرین است در آب
و بهنکه که ناصور بود و در این فصل بر روی یک نشینند و زخم را
منزل بلند خوش هوا و آب روان و سر بود و در این که از ان و از
چربی بسیار پاکست و در این فصل که در کردن شنبه دارد و الک
دود در دوا خود که کرد و در این فصل که در کردن شنبه دارد و الک
نقصان را از زردی است باشد که در ان دود کند که نقصان
او نیست

[illegible]

[illegible]

معتمد و غن
 زیت و سفید آب شسته
 بکند و بجای نافع بود و آن اندک آب
 کافور زده آن داخل نموده باشند بهتر بود
 صفت موم یک که کوفت برین باید کافور قایم است سر کتیا سر
 صفت موم یک که کوفت برین باید کافور قایم است سر کتیا سر
 اندروت ۲ سر و غن کرد که موم صفت موم یک که کوفت برین باید کافور قایم است سر کتیا سر
 کوفت و بنفشه ۳ سر و غن کرد که موم صفت موم یک که کوفت برین باید کافور قایم است سر کتیا سر
 بهتر کند موم سفید و غن کرد که موم صفت موم یک که کوفت برین باید کافور قایم است سر کتیا سر
 کند و ورق زده تاب به موضع باشد که بزرگ شکر آن خنده باشد و سوسه بر آن گذارند و محکم بزنند
 باشد از خم تایی خنده تاب به موضع را بقد سفید بکنند و بدوزند و قندای چوب آن را در و غن
 کاری باشند که المال آن موضع را بقد سفید بکنند و بدوزند و قندای چوب آن را در و غن
 پس از آن صابون خم را در موضع سست و وسیع بجا باندند و بهوشند و قندای چوب آن را در و غن
 و در چوبه بار یا بدهند و آب ندهند تا سرد شود تا زخم که همه رساند بوضای آن در کنند
 و انلاطون زخم نمید و آب ندهند تا سرد شود تا زخم که همه رساند بوضای آن در کنند
 اعتبار تمام بر صابون خم باشد و بیک بید و کاسه نافع باشد و بعد از آن
 زرده بعد از شکر نیم بخت و بعد از آن
 موم صفت موم یک که کوفت برین باید کافور قایم است سر کتیا سر
 نادرستان آن

در موم صفت موم یک که کوفت برین باید کافور قایم است سر کتیا سر

[illegible]

و برك كه بود كاشن و در منزل خوش هوا و سيع باشد و از اخواني كه باشد
و طاع و قه نكند كه ماده باند روز باز مرگ و دانا ناور چمن زخم بيارانند
با بوب بيار زنند يا مرجم از زخم زير گذاشته باشند يا خام سوراخ شده
باشد يا نيش داده يا فتيكه كوتاه كه بجاي ايله علت نميرسيده ناور شده
يا در كوما گرم پوشيده بوده يا در سرما طاهر شده باشد مرجم از چهل روز
بگذرد ناور شده باشد خاصه در شهر ما برسد كه درم صلب شده و مخور زخم
نا ناور شود و بچشد طهرتي آن چه كه آن را باكت س زند به پنبه و اگر
كوشت را با آب خوب بشويند پس ز آن اين را دار و بگذرانند سوز زخم
نا ناور و مرجم آن اول خراج مقام تعيين كنند و در بجای مقام كنند كه خوش
و سيع باشد و رخت با كوزه كه بپوشد و موضع زخم را بسته دارند و ترود
نكند و قضا را و في الصبح شراب و خنكاش باشد بانان كلك بگذارد
كه كه آتش كه باشد و بجای چه كه از شده و پيرون باشد كه بزرگ و غن
و نان بالبخار رسد و غذا كوشت بره طعام مضمون آن آب كوشت
بخورد و صفت مرجم ناور شده روز اين مرجم بگذارد تا زخم را
با صلاح آورد لعاب به دانه لعاب خطم لعاب كبريت ابار و خنك

میخورد کرده نافع همه صفت مردار سنگ مغول کرده چهار مثقال بموم
سفید سه مثقال روغن زیت ده مثقال صفت روغن مرهم مثقال بمهر را
کوفته علی الرسم مرهم به بزند تا سطر شعله و بگذارد نافع باشد اما زخم سرطان
زخم خیرید باشد هرگز از صفت او آن است که اگر بر موضع بماند که عصب
ندارد او را مرهم نماید و بماند بگذارد پس از آن شود و یک کجک بپاورد
نامهر روز بلیسد و ابو عمال آورده که زخم ناسور سرطان باز گردد و در و یک
مشک کشته بگذارد و از تو تیار بند روش بماند عسل و مردار سنگ مغول
و امیرال عیون و شاد و قدیم که در ناسور کشته شد و برکت پیدا و نیکو فرو کاهو
بگذارد و در و در از موضع چنانچه کشته شد و غذا زرد و ششم نیم شست
باشد اما زخم خنذار بر در این زخم خود را معاف باید داشت و در شش
مواقی و اطعمه لایق بنوشد مثل شراب عنب و شراب کاه و زبان و قانوده
ازیره نبات و صحن بزرگ کتک داغ گفته بر جای بماند از گوشه گوشه آن
رسد بشکافند و داخل بر آن گذارد و از آن خلاصی اما بهوشی دارد و بپزند
تا بهوشی شود و بعد از آن بشکافند و در کتک را بپرون آورده و در آن
بکشی گذارد و سرخ کرده بر آن میمالند و لعاب دارد و بگذارد و بپزند

در این کتاب که در بیان احوال و عیال است
و بعضی بویژه که در وصف عیال به دانه لعاب
اسفاره است اسبقول و لعاب خطر لعاب چشم گمان بار و غنی بادام به نزد تا
غلیظ است و بگذارد که نافع است و بعد از آن مرغ قرمکند از
پس از آن مرغ مایه پس از آن مرغ سفید پس خشک دارد و گذارد
بر طرف نه و غذا و اطعمه غلیظ شود خورد مثل گوشت کاه و حلواست
و خرماء آنچه بدان ماند نقصان عظیم رساند اما فصل یائیز بدان که
فصل یائیز نصبت با نیز هم فصل است از اعتدال جهت آنکه خزان یکبار
نابستان اندکی موافقت دارد و چنانچه هوا را تابستان خشکی بسیار
کرده و فصل بهار بخلاف آن باشد و دیگر فصل یائیز میل بدو طرف دارد یکی
فصل تابستان و دیگری زمستان نه پیش آب گرم در زمستان رود و از راه
فرود کرد و ریخ کند پس بدین سبب در این هوا ریشها بدگود و خارش
صعب پیدا آید و درم های بد پیدا رخ و هوا بر خزان سخت خشک
جمع کو بند پس یائیز که معتدل تر از همه بهر اعا بدین سبب که آن زرد
تخلیل کنند این بدی و از آن سبب که سنت بخارا از دیر اینده میرسد
بعثت از یک در می باشد

در این کتاب

[illegible]

دیکه باشد
دیکه روی زشتی
دارد و بپایند مدت و بگوید و زخم و زخم
در این وقت و در تر به نشود و زخم و زخم
بوی نگاه دارد اما زخم و زخم
شود و سلطان نادره فلاسوف بپایند که بپایند
و چنین های بدخفق که بپایند و زخم و زخم
علاج آن در علاج سلطان که بپایند و زخم و زخم
شباب آلود و شایب روی و زخم و زخم
نافع باشند و بپایند و زخم و زخم
که بپایند و زخم و زخم و زخم و زخم
و زخم و زخم و زخم و زخم و زخم و زخم
در این سبب و زخم و زخم و زخم و زخم
بعضی که سید و بپایند و زخم و زخم
سبب دفع سید و بپایند و زخم و زخم
و سبب و زخم و زخم و زخم و زخم
فلاج و زخم و زخم و زخم و زخم
کود و زخم و زخم و زخم و زخم
کف

و کشان
بسیارند و اقتدار و بی
بیعت از فعل ای دیگر نیز چون نهادن
و کشان و برین شدن و نختن از آنس و آب که
دروغن داغ و آن چه بین ماند بسیارند و آنست که در بعضی کتب است که
که هنگام بروزان در دوازده بسیار چون او را موی مثل باریک و نخی
پوشیدن مثل سحاب و سحر و قبحان و دروغن و مثل متنجین
قوی است بد کردن و طعام خوش کوار خوردن و طعام مقام کرم
منزل خوردن کرم و خوشتر هوا که عفت نداشتند که عزم را بدیده
باشد و مقام سنگ نقصان دارد از روی داغ و جگر حرارت
و صاحب زخم را صفرا و حرارت بکشد و خاصه اگر اندک خوردن
و ناله بود و شراب و ناله بود که از آنست که

نقل
سپاس
کس که می بیند
از آن بگذرد تا نفع او گردد
شغال ای همتا و شغال زبان دار
در مقامی که باشد
الکدر و غمناز
در خوشی خوبست
ماده در درازن باشد
باید حرکت بسپارد
در میان زمین و آسمان
در میان زمین و آسمان
در میان زمین و آسمان

نخبه‌نشد

۲. نماز

خواهند بود بالای فیله هم
بیشتر شود بالای فیله هم
حکمت گذاردن زلف آن زعم خلط
حکمت گذاردن زلف آن زعم خلط
مثل زعم پیشانی که در آن مبالغه کنند
مثل زعم پیشانی که در آن مبالغه کنند
زعم رسل بگذارد و دفعه کرد و شکست
زعم رسل بگذارد و دفعه کرد و شکست
بیشتر زرداب مثل باری که باران بارد و او را بتدو خطری و عکله که بکری
بیشتر زرداب مثل باری که باران بارد و او را بتدو خطری و عکله که بکری
بسیار خوردن بهم محاسبه است از بوی شکست و از رتب دشت باشد و بوی
بسیار خوردن بهم محاسبه است از بوی شکست و از رتب دشت باشد و بوی
از بوی ورم دشته باشد و خوردن از رتب دشت باشد و خوردن از رتب
از بوی ورم دشته باشد و خوردن از رتب دشت باشد و خوردن از رتب
و غذا خوردن بیکه و خوردن از رتب دشت باشد و خوردن از رتب
و غذا خوردن بیکه و خوردن از رتب دشت باشد و خوردن از رتب
خفتنی بود و شب کاسه خوردن چون که
خفتنی بود و شب کاسه خوردن چون که
نافع بود و شب کاسه خوردن چون که
نافع بود و شب کاسه خوردن چون که
نه این نگار هم که
نه این نگار هم که
نفعی را هم که
نفعی را هم که
نفعی را هم که
نفعی را هم که

[illegible]

سوکن دل از غم
و سبیل

نخسته
و عاقبت ما زنده

در کفایت بگذارد پس از آن که با این مردم را
این مردم بگذارد پس از آن که با این مردم را
یکدله که چوین کردن کند فکیده و مردم شما بگذارد و مردم شما
بسیار کند چوین کردن کند فکیده و مردم شما بگذارد و مردم شما
فر که مردم را بگذارد و مردم شما بگذارد و مردم شما
دو چوین که بگذارد و مردم شما بگذارد و مردم شما
الکله که بگذارد و مردم شما بگذارد و مردم شما
دارد بگذارد و مردم شما بگذارد و مردم شما
تو در پی و مردم شما بگذارد و مردم شما
مرغ چون اندک که مردم شما بگذارد و مردم شما
مکنده نشسته باشند و مردم شما بگذارد و مردم شما
این مثل

[illegible]

نور باز خیم نموده

کند خواب بانی طریقی
چرب بانی طریقی
بکشد از کندی فتنه سید
بکشد از کندی فتنه سید
دآب شود غیر نمائند که از ام
دآب شود غیر نمائند که از ام
رفت مانند نایرفن رفت پس از آن
رفت مانند نایرفن رفت پس از آن
میکرد داخل نماید رجوش بسیار دهند و در آن
میکرد داخل نماید رجوش بسیار دهند و در آن
تازه ی روغن مسکه چهار آنها را رخ نموده و در آن
تازه ی روغن مسکه چهار آنها را رخ نموده و در آن
بیا بیدار آن روغن بزنند و در آن تشکند و نور آن را در آن
بیا بیدار آن روغن بزنند و در آن تشکند و نور آن را در آن
و اگر خواهد که در آن تخم مرغ و صاحب زخم از آن دارد و از وضع
و اگر خواهد که در آن تخم مرغ و صاحب زخم از آن دارد و از وضع
باید که در آن تخم مرغ و صاحب زخم از آن دارد و از وضع
باید که در آن تخم مرغ و صاحب زخم از آن دارد و از وضع

[illegible]

[illegible]

و چیزهایی بخورد مثل بابت و مهندانه و شک و سرکه و لیمو و نارنج و هر چه
تر باشد و در زخم الفصان دارد و چند در اول بار داند که آبله و آفتک و
بچه اگر مانع از هوا و غیر آن نباشد فصد با سلیس کن و وجود نده بخورد تا بخار
معه و کمتر باشد و قوت آفتک را فصد و مخلص مهمل توان شکست
و از آنکه شراب نتوان داد و عرق دار چینی و بایان و فمویه چهار مخلوقی به و از

کار حلوبات حلوار سیاه دانه بعضی و روغن بادام نافع به صفت حلوار
سیاه دانه بگیرند سیاه دانه و اندکی بجز در س نرم بکوبد و با گردنم
آفت تر سیده روغن بادام بخیاش یا روغن زرد که روغن کفیه باشد بر آن
کند به روغن بریزند و حلوار زند اگر بجای اصل شیره قند و نبات کنند شیره
و از میوه های زمستان و تابستان اجتناب کنند و اگر کمبخت قوه طبیعت نخواهد
علاصع شیر تر از قند سفید و عرق بله بایان و عرق دار چینی با ورق نعناع موم
و معجون نوشدار و حلیش موافق به و غذا گوشت مرغ قلیه نموده و قرقر
بواد و فلفل و آنکه بدان ماند و گاه زرده تخم مرغ خواهد بود با شیره و گوشت مرغ
و اگر حورات باشد کچور خالص از روغن مسکه تازه نافع به و دخی ش

[illegible]

[illegible]

د. ۱۰۰۰

三

نویسند و قنبد

این رسم مردم غریب است که هر یک
 عقدا که اجرت و ریاضت و عیش و تنگ
 بگذرانند و اگر در روزن ملک بگذرانند و در روزن ملک
 لعل بگذرانند و اگر در روزن ملک بگذرانند و در روزن ملک
 منقول فلان کس عیال و عیال و عیال و عیال و عیال و عیال
 مردم به روزن و گذرانی نافع و در روزن و گذرانی نافع
 که بگذرانند و در روزن و گذرانی نافع و در روزن و گذرانی نافع
 چیز آینه و عیال و عیال و عیال و عیال و عیال و عیال
 که از آینه و عیال و عیال و عیال و عیال و عیال و عیال
 یا بپاشند و اگر عیال و عیال و عیال و عیال و عیال و عیال
 آورده و عیال و عیال و عیال و عیال و عیال و عیال

لا اله الا الله محمد و آله و صحبه

١٦

[illegible]

در درون بیدار و در خواب
 بین ملک و دانه و در این میان
 موضع شکست و در این میان
 زخم می شود از این پیش که در این میان
 با بزرگ دند و نه که در این میان
 که زخم بالافش بد و نه که در این میان
 خالی شود از در میان بند که در این میان
 و نه که در این میان و نه که در این میان
 زخم بند که در این میان و نه که در این میان
 و نه که در این میان و نه که در این میان
 زخم کار است و نه که در این میان
 زخم و نه که در این میان و نه که در این میان
 و نه که در این میان و نه که در این میان
 و نه که در این میان و نه که در این میان

و انجا که در این
ملازم و همکاران پس
چشم بر خند و بچند و کلام دارند که
از برون آوردن کلام از هم اقتضای
و تا از هم بگریزاید و این
و انتفاش بدان خوار و بیجان
چشم در جری است که از اینجا
بشمارند و گرم آن که از برون آید
یک طرفه و باغ را چاک دهند و برون
و این است که در این احوال باید
بود و در این بدست و بر رخ این
و هر دو در این و در این و در این

و زخم کنند که او
 در جان گفته اند که او
 بر موضع زخم نباشد
 بنشیند این اتفاق بدتر است
 بنشیند یا چاره ایله باید نهادن
 که زخم نوزد زخم نباشد
 پیچند و کفها دارند
 بنشیند بسته تر باید که او از فولاد
 بدست کنند و بنشیند
 باید عفو و خون و رگ
 از خون بسیار آید
 که در دایره آید
 و صبیخه از این
 داغ که از دست
 و دندان اندوزان

و از خون

[illegible]

[illegible]

خاربر

خسته زردالو

کوفته ریخته بر سر تخم مرغ
بپزند و بکندارند و لا از تخم مرغ لایب
بیت اورا بچینه کنند و با مرغ و مرغ
که از این چینه در جاکه خواهد دریا بینند اولی
در بهم بید و با لند و پس از آن اگر بپزیدند بکندارند و با لند
خواهند پس بپزند و بر آن کدازند و با لند و با لند
پیشتر فالع کدازند و بپزیدند و با لند و با لند
بر آن ماند بچینه نازند بکندارند و با لند و با لند
و با لند و با لند و با لند و با لند و با لند
پوست خشتی شود و با لند و با لند و با لند
به پزد و بکندارند و با لند و با لند و با لند
در روغن کوان نشسته و با لند و با لند و با لند
خون باغ افشان است که بی حال

بچینه کیده

[illegible]

اگر چه خدای تعالی این بیچاره را
عقلی از خود نداد و در ملک خود نشاند
بجز این دفعه که در پیش او ظاهر شد و خود را
را از حبس نیندازد و در پیش او ظاهر شد و خود را
رطین سوس و در پیش او ظاهر شد و خود را
جبهه نیندازد و در پیش او ظاهر شد و خود را
راز خیا بداند و در پیش او ظاهر شد و خود را
نقلع بلند نشاند و در پیش او ظاهر شد و خود را
نباید گذشت و در پیش او ظاهر شد و خود را
بدین و در پیش او ظاهر شد و خود را
و در پیش او ظاهر شد و خود را
از آن سبب که گفته خود در حق او را
قدرت آن شخص قبول است و این چنین است
و در پیش او ظاهر شد و خود را

سفره
علاج زخمها

خون
اینست و توی زخم
درم صافی گذارند و زخم را
بسیار در خون زخم که در وقت زخم خورد و در آن خواه در وقت ضعیف
در یکسان ماند و زخم کلاه مندا و مقام زخم خورد و در آن خواه در وقت ضعیف
زخم و بر زخم صافی بکشد و کلاه زخم خورد و در آن خواه در وقت ضعیف
که اندکی سد و زخم بکشد و در آن خواه در وقت ضعیف
اگر داشتند که زخم را بکشد و در آن خواه در وقت ضعیف
بدن زخم زخم که در وقت زخم خورد و در آن خواه در وقت ضعیف
بر موضع خند بکشد و در آن خواه در وقت ضعیف
از آن حال جان زخم را بکشد و در آن خواه در وقت ضعیف
به وقت پس از آن خواه در وقت ضعیف

ابو محمد زخم دار

و بنیت بر آب
باید کرد سه روز این نذر را بدید
پس از چهارم اگر آب را به بینی خطی می کشد و در دست
مکیند چو بگوید که در کوزه آب داخل کند در دست
پس صاف گفته از بجز نذر نماند پس خدای تعالی در حقش در حقش در حقش
از اعلی کلاب عقی گیرد و صاحب زخم را خوب کند و در دست
پس از آن هر که در چشمش این نوع مکر کند آنرا که ببرد و عنایت
رود چو به در در است منقول که در میان ضیق و ناخوشی و بیخوشی و غم و غم و غم و غم
بماند آشته نشسته و بعد از آن این ملامت کند آشته نشسته و آفاق و آفاق
هر سه را به آب الف نشسته و مع زهر کند بکیند و مع منقار زهره و زهره
موم نشسته ۳ منقار کند را بیدار کند و در دست و در دست و در دست
هم را در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
مکیند و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

کند این را که کند

روغن دل مدوم شده است

کند را بیدار عمل زهر بدور

دل طین محتدم ده

این کار و بیشتر

سنداب و دشال

این ملامت و خنایر و طین

و کله و بیکان و جیس

کرفته و الرسم

دل مدوم شده است

جبهه نعل و سحر و هر یک

تیشند و درخت

لغز و زهره و دود

کودنخ حمام کنند

زفته

نیم

بنجم اگر غیر آرد
وعدوان ظاهر شود
ان کوفته نشانی
و غم در اجزان پدید آید
و بعضی در باطن نشانی
دارد و نشانه در ظاهر
دیگر نشانه در دل
و غضب افتد که
منقطع شود
و بر آنها ملغم گردد
و درم و اینخوان
که در هر دو

در غم زبیب
بزرگوارانی کم و زیاد
غیر گاه زبیب
اگر کفر از جفا خون بسیار
زهر بسیار
زهر دست
اوند و فاده بران
و غیران
و پیران
یخلاب
دستاب
باز
خون
در

کربلا
 حق رفیق کالو و جگر یگان
 بقدر که بیکان نیت چنانکه گفته اند که با او بندگی
 نیت بکنند و طاعتی مخدوم و خسته بگویم و اگر نیت نماند
 رفتن و اگر نیت نماند و اگر نیت نماند و اگر نیت نماند
 بگذرانند و در نیت نماند و اگر نیت نماند و اگر نیت نماند
 و نیت نماند و اگر نیت نماند و اگر نیت نماند و اگر نیت نماند
 نیت نماند و اگر نیت نماند و اگر نیت نماند و اگر نیت نماند
 اگر نیت نماند و اگر نیت نماند و اگر نیت نماند و اگر نیت نماند
 علی او علی او علی او علی او علی او علی او علی او علی او
 نباید باز نماند و نیت نماند و اگر نیت نماند و اگر نیت نماند
 دارد و نیت نماند و اگر نیت نماند و اگر نیت نماند و اگر نیت نماند

[illegible]

دلاکاهه جرات

جایی که میلان خون را از اطرافش
بجای خود می کشد و از آن موضع می کشد
چنین قسمتی که با یکدیگر
چهره جرات که بر کف با بازوهای کشیده
در سر انداخته و از دست با دو دست
دکمه در ضم بنشیند و دستها را در دست با دو دست
در کم و در فقی به آنکه از راههای
چند نوع باشد اول آنکه جمیع از آن خنده دوم آنکه بر سر بنشیند
دکشن از آن در خیمه و سنگنت نصرت را دارد و با یکدیگر
و گفت دریا و فدا بخت در هرگاه میلان خون را با اطرافش
خون از آن موضع می کشد و در جرات از زبان و اول بازوهای
دکشن از آن در خیمه و سنگنت نصرت را دارد و با یکدیگر
جرات بر عصای یک دست
فوتی از راه

ضمانه

[illegible]

کنگه
 بیاض ترس و بندار است
 و صنفی نریافع بنده و دوامی در پیش
 خوب است هم در آب و در آن موضع بنشیند و در وقت آن
 که صوفی نشستم مثل زنگافند در آن موضع بنشیند و در وقت آن
 در آب آتش برین بنشیند تا بفرساید و در وقت آن
 موضع بایستد بردارد و در آب آتش بنشیند تا بفرساید و در وقت آن
 فاسد و در آب بنشیند که در وقت آن بنشیند و در وقت آن
 نافع است و در وقت آن بنشیند تا بفرساید و در وقت آن
 او را بنشیند و در وقت آن بنشیند تا بفرساید و در وقت آن
 به اصله که بنشیند و در وقت آن بنشیند تا بفرساید و در وقت آن
 بر دهنم مانند زنگافند و در وقت آن بنشیند و در وقت آن
 در وقت آن بنشیند و در وقت آن بنشیند تا بفرساید و در وقت آن

علی غور زار
ای تو بهر

صفت
انچه از هر از هم برآرد
بکیر دروغی زبون گفتار منم ال
ما بین این خبر ال طای ختم ال
همه را داخل هم نموده و هر کس از اعضا از این
تا زخم از نه برآورد و اگر از روی نه برآورد
منه را در فی الی و غنی بجز از آن ناله و اگر در کم
بجز در اگر عرب زهر از اعضا منم ال
غذا لم و بلون و لیلین روغ منم ال
بکیر دروغی زبیت و روغی منم ال
رغیبه ای بر پ پنج خله و دیگر مدانه
صفت هر عملی از هم هر را مانع است و هر چه از هر
روغی زبیت گفته و روغی منم ال
و خله و صابون و صفت از هر
روغی و روغی منم ال

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اگر کسی به غذا انداخته باشد
 و اگر به پیش از آنکه به او برسد
 چوب به او از آن برنج را بپزد و در آن
 و خن از آن روغن بپزد و در آن
 آب بکشد و در آن
 این را بنشیند و در آن
 باید پوشید و در آن
 رخم را بپزد و در آن
 پس اگر در رخم و در آن
 چنانچه در رخم بپزد و در آن
 در آن بپزد و در آن

علاج کوفه دندان
اعضا

روغن بکریا باند و اگر عصب
خدا بر کجا باشد و کوفه دندان
بر جای از عضا خورده شده و کوفه دندان
بر کجای از موضع عصب بکریا باند
و خون روان موضع عصب بکریا باند
که کم بکند از دندان و اگر دندان
دفعه ها در عین کلنجار و کوفه دندان
تنباه شده و در آب گرم بکند
بگذارند صندل کجای کوفه دندان
این بکند روغن زیت کوفه دندان
و روغن بکریا باند و اگر دندان
کوفه دندان و اگر دندان
کوفه دندان و اگر دندان

و بنابر

والتابع لفلان
ورفعن كل من رفع
ازدایکیم بکنند و مردم
از فاش رخصت بزند یا نخواستن
ان موضع بفرستند و اگر
ان استخوان برون آمد و مردم
غوب بپزند و زلفت بکنند و اگر
روغن زیت بر موضع کوفته اند
بگذارند که استخوان در آن
نفت نه رخصت روز پسندد
از کمر او باز شود و مردم
خراشند و اگر استخوان
بپزند و زلفت بکنند و اگر

[illegible]

[illegible]

بهر مرغ
ولایت کنیز او میاید این
در روز است که ششست و خورده اند و مردم
مرا بخوف بگذارند و اگر موضع
در عهد بخورند بکشید بپزیند و اگر
مهره اند و ما بر آن و شایع
و تنبیه میاید و اگر بپزیند تخم مرغ
و ابد نه بپزید یا جرح است و اگر ابد نه
الله طلاق کنند اگر در روز نشیند و اگر
در آن زمان بپزید صلا بکنند و غیره
بکار و در آن که آتش حیدر
یا زهر بر آن

ویند باب
رکنده و مردار سنگ
در ده چوبه دکنیر و لکاشنه به طبع غصه
نستم که کز بدین مار و قریب
بکند ازند ما
عافی موزنات در غم زندان آن و بدو زنده سکنت و کیکت و یکدسته
و کس حلاوت کرده و بعضی از آن باشند ۱۱۰ هم آن صلیب باند یکدیگر و یکدیگر
و یک خط بدان نیز درایت روایت و کس است و کس است و کس است
و اب آن شد لکاب از دم جا و او را از عطف طبع و بعضی باشند و بعضی نیستند
نزد آنها عطف نه لکاب عطف نه عطف و عطف نه عطف و عطف نه عطف
از یک یک خود را با یکدیگر گم میکنند و عطف نه عطف و عطف نه عطف
بکند و مانع بود مردم مدخل کردن آن را مانع بود که بکند و عطف نه عطف
رکنده و مردار سنگ و لکاب کیکت و یکدسته
بکند ازند ما

فادان

یمن خندم رفیع

دندان بد را مع

خندم رفیع

منه

مرعوف و جمیع

طبعه دانه ای

ایستاد

توان

کتاب

و بعد از خطی

در کتاب

توان

پسند

در کتاب

توان

توان

طبعه

در کتاب

توان

توان

نخاسته

در کتاب

توان

توان

نخاسته

در کتاب

توان

توان

نخاسته

در کتاب

توان

توان

نخاسته

در کتاب

توان

توان

نخاسته

در کتاب

توان

توان

نخاسته

در کتاب

توان

توان

نخاسته

در کتاب

توان

توان

نخاسته

در کتاب

توان

توان

نخاسته

در کتاب

توان

توان

نخاسته

در کتاب

توان

توان

نخاسته

در کتاب

توان

توان

[illegible]

فعلیظ
پیرا بکنند از ترش
و طام شمع
این علت است که از ترش و طام شمع
با اراضی
سود لاله و جوی
و غلیظ بدتر شود
و اشکافند و اگر خواهند
و آب کشند تا سود لاله
مداغ کردن بر میان
بسیار ترش کردن
و بجز آنکه هر که لاله
نشد

مکتبہ
مکتبہ
مکتبہ

[illegible]

بمقدور و جمعی که کمال
بپایند از خواه از یاد گفتن
و زنت روی و زارند کرد از یکدیگر
در یک کوه گفتند و پند زد و آرد و آرد
هم کوفته و پخته و در کوزه
نقد که اندوختیم صفای
در دم دم و عسلک الانباط از هر یک
و بکنار و هرگاه که بر پایشان
رویا نیشک لکاز بود مرهم و بایست
وزنه بدر و در و چوب و الیچود و در و است
و ما به آن چغندر که از آن نافع است
و بکنار و هرگاه که بر پایشان
و بکنار و هرگاه که بر پایشان

[illegible]

بمنع ان بعض
پند دارد و تقاضا میکند
هنگامی چون در وقت
دارد بعضی را بپایان
باید چنت و بپایان
و خطی در میان
انجام داخل کنند
بریند خود دارد
بپایان کند و بپایان
در آب روغن کاغذ که
کنند خدا میداد
چنین روغن بوش
هم چنین کوفته و بپایان
نماند

و هم چنت کننده

کن و ن زخم

صفت دارو یک
روغن کاهیک و فیتزیش
دو قیبه تخم مرد کوفته و سیفیل
یک قیبه نیم انجیر کند و داروی
۷ رادر شیر تازه بپوش نیکو کند و کانی
و گرم نباشد و در سینه شود و خون غلیظ
و جگر آن نهان و عجب کهن و الود سفیدان
و جگر آن نهان کند و دارد و در سینه
ماس در سینه کفایت کند و دارد و در سینه
و پیاز دارد و پنج و در سینه و در سینه
و کت طبع و خضایی و در سینه و در سینه
سکین کبود و در سینه و در سینه و در سینه
نیز از آن یکین و در سینه و در سینه

در افتاب
بگذارد تا نیمه شود و مستحضران
نقله بماند کنند و بنشینند کلمه اول که
در خیمه است کلمه دوم که در خیمه است
و فرزند و مقدراته نقله بماند کلمه سوم که در خیمه است
زخم در خیمه کلمه چهارم که در خیمه است
بنه بوضه و کینی کبوتر در خیمه کلمه پنجم که در خیمه است
سازند و رشک که کلمه ششم که در خیمه است
در خیمه بگذارد کلمه هفتم که در خیمه است
و زخم را بپزد کلمه هشتم که در خیمه است
و زخم را بپزد کلمه نهم که در خیمه است
و زخم را بپزد کلمه دهم که در خیمه است

از اناض

و غبار سائید از زوت
سنت غبار سائید از زوت

و دم لاخوین و سنت توئیای منی
صفت شد ایمن این بر ابرام از اناض
مر که بگذارد و در بدن آن از زخم خشن باشتن و جوش
کند بگذارد و در بدن آن از زخم خشن باشتن و جوش
کند بگذارد و در بدن آن از زخم خشن باشتن و جوش

رسیدن و آنچه پدید آید
بر آن زخم گذشت باشد مانا و به صفت
است در سر که چوره بار و غش کل به نندین از آن سفید

الاصاص را فلک که با اندک
مرام نافع گوشت را با خط و صاحب
و در مهای که بر لایق بینش باشتن و جوش
نزدان نداشت که صلیب به نندین از آن سفید

دفع و دماق
درم حلق و دماق

عده

[illegible]

لا اله الا الله

خواجه اگر با خوارش باشد

کاین نیست

و بکارند

در انداختن به درخت و درخت

کاین نیست

و بکارند

پس از آن این مرهم

کاین نیست

و بکارند

از بکین نبوده درم خیار که گفت

کاین نیست

و بکارند

صفت مرهم که چکر گوش را پاک

کاین نیست

و بکارند

اندر زدن و شغال

کاین نیست

و بکارند

شاد و جلد شسته و شغال

کاین نیست

و بکارند

کوش و خشک سازد و به آنکه در موضع از او

کاین نیست

و بکارند

کوش و خشک سازد و به آنکه در موضع از او

کاین نیست

و بکارند

در عضدی
در دم خا خورده شد
از خشن باشد و سه روز بیشتر
و بعضی نیز باشد و در دم آرد و جگر بسیار آرد از آن بپزاید
بگذرد سرطان باشد و در دم آرد و جگر بسیار آرد از آن بپزاید
و گاه اراده باشد که در دم معصب خیا نچه مقابله باشد
از عذونت چو لکه باشد چون مقابله بزرگی فزاید و خفین
دهند و چون بخت شود و سبب بدین بختی است
از جای بخت بد که چو از بالا نیر آید و اگر ضعیفند و خا خورده
و با قوتش بجم او بکشد و بخت بدی از آن چو خا خورده
برون کن و نیکم کند و در دم
اصفا الله کند

خفت کوهان

بسیار آن که با کمالی کند
مرام چینه بیدار و با کمالی کند
نقد کند اگر در کمالی کند
و اب کم خور و زینت و است و خند و است و خور و زینت
که بر نافع بنم بار و غن سکندر از این بخت و خور و زینت
کفا و نفع بنم و حیا و عجب و نافع یا اینست و خور و زینت
و بر هر چه در اینست و حیا و عجب و نافع یا اینست و خور و زینت
مهر ملایم علیهم کند و اگر آنچه صلیبی که خور و زینت
اولی و نافع بران بیان کنند تا باز معاودت کنند و اگر
پستان زنان یا بنم فصد کنند و چون مانع از آن فصد
و اگر سینه بزرگ دارد و زرد و آب چشمتان نمک و خور و زینت
نمای از آن و بران نمک و خور و زینت
صعب

و در آن بزرگ

۵. پس نسبت به شکر
مراغه البته فستق در شکر
را نه پس از آن هم معلوم
همراه از افصد و ممالک لاتی بنش پس از آن داغ بنشیند
کند ارد و اگر با اعضا و اندامی صمدی بنشیند ممالک لاتی بنش پس از آن داغ بنشیند
و آنچه دریم صاف بنشیند از افصد و ممالک لاتی بنش چون کاورس بدید از شد
و اگر در آن و خفید بنشیند و اگر خاش در میان و بر خفید بنشیند
از افصد لاتی بنش و ممالک لون و اگر خاش در میان و بر خفید بنشیند و ممالک لون
مهم لار و خاش بنشیند و روغن نیست و مدم غنید کند و زنده و بالایی کاغذ
در روغن کند ارد و اجزا را کم کم داخل بنشیند و صابون را از اعراض
فرماند که از ارد و بر ضم کند ارد و خفید بنشیند و صابون را از اعراض
نگاه اندازد و به نوبت بنشیند و بالایی فلم اعراض است و اگر در
از صابون و صابون با به نوبت بنشیند و بالایی فلم اعراض است و اگر در
باید به نوبت بنشیند

معالجۀ تریل
ماده صلب

مانند و صندل
مالیدن و منی باغ منی از اجاع
و پوشتن منی باغ منی از اجاع
اقتبا کنند که نقصان رخ چون مضامین
کاهویه دانه رخ باغ منی باغ منی
سدر شانه تره و منی باغ منی
از او غنی کند و بر آن مالند
افداف منی باغ منی باغ منی
بکوشند باغ منی باغ منی
اما بعد از آنکه هر حضرت که باغ منی
اگر نشسته فاری در پای نشسته
کنت جان تر نشسته چون اندک از ای مردم
منفی احوال و عوارض

از آنکه از این خبر حدس
پیش از آن نمود و بر او اعتماد نباشد باید که
ستم بخیزد کند و تر و در ز بیم بگذازد که در یک دست
بنا بر غف اما اینک نه بایست نه از ناک این چنین بگذرد که بخواهد
و چون بسیار آید فی الحال بشود که انداره علیحده فانی بجزیهایی بود که
و بختی آن در هم مانا که موجب کجاست و غم اینک مستطاب است این است
مردم و غن زینت کونه و زرد چوبه و یا میران و حنیع در نه بود
مردم شسته در هم غصه نافع باشد اما اگر با چه استخوانی بر عضوی
پس بقدر موضعی نه و جنت نفع یا در طایب شسته فی الحال از این
بشد از خون که در بخت به بیداند و مردم که بدین و علیحده
باز در آن در طایب و خوش که رن و در کوه که در طایب
آن که لبه به اندک آن که
هولناک باشد

وزشت
 شنبی زخم را بعد از آنکه
 آن باشد آن زخمی که بپسیدید و بسیار
 افته و معده آن را نیز باشد اما زمان را بیشتر بود و داده
 حفظ آن باشد و طریق پسندید آن باشد و علاج اینجهت
 ان است که بکنند اگر که زیاده شود که چون رخن بر طرف خود افلاطون
 گوید به شنبی علاج آن مکنند از آن زیاده شود و علاج مهلت دفعه
 کردن باشد و اگر خطا آمد بر طرف زنده اثر آنکه افته داده بین افلاطون
 کند از آن و بسیار باشد که از داغ کردن ببردن عظیم که بین
 معوض شریف نزدیک باشد یا در آن که های نثران باشد که تصان
 بدان که برسد یا از داغ آن که سوخته شود و تصان چنان
 نه مکیم گوید شخصی را این مرض بهم پیدا بود بریدم سوخته
 گذارتم و گذاشت آب و خنک فنیق
 میباید

[illegible]

شرب
دعوق در دهان
خون برید آید بکشد و اگر بقیه نماند ببلع
استق بهم رسد و ملاک در و اگر بقیه نماند ببلع
بواسیر و بواسیر و بعضی اقرصه در و هم رسد و بعضی اقرصه در
بول دفع شود و در شای آب تا فتن بهم رسد و گاه به نایب که خنده در
بول دفع شود و در شای آب تا فتن بهم رسد و گاه به نایب که خنده در
توق بران به به در بلع و در شای آب تا فتن بهم رسد و گاه به نایب که خنده در
و در اول که طایفه درین اید بر شای آب تا فتن بهم رسد و گاه به نایب که خنده در
و نیک ایما که بر امان صلاک که کوید با به رسد و گاه به نایب که خنده در
می کشند که در آرد و در شای آب تا فتن بهم رسد و گاه به نایب که خنده در
و در العالم و لعاب و شای آب تا فتن بهم رسد و گاه به نایب که خنده در
کوفه که در کینه کل از شای آب تا فتن بهم رسد و گاه به نایب که خنده در
و در و در شای آب تا فتن بهم رسد و گاه به نایب که خنده در

دفعه و فقه کتان
عنب الثعلب که کندن
و کاهه فم طان بانه و ن بازود اگر سدا نوب
فوت دهنه و جلا بها زینتها موافق خورده و اگر اهل خون
عسارت بهر سه باز طرف نه که با لقی باصفال کت نه و اگر درم
دعارت اید دفع کوه مسکن کوفته و اگر سدا نوب
و در آب خوا که غذا ای کوارن خورده و طلب موافق دهنه
و در کوزه و در آب خوب و در هر حال که بخواهد
و از اعراض و در آب و در هر حال که بخواهد
که آب خورده بهتر است و در هر حال که بخواهد
این مملکت که در آب و در هر حال که بخواهد
و این مملکت که در آب و در هر حال که بخواهد

موسم سرطان

[illegible]

مردم انگلستان

۱۰۰

[illegible]

موافق زخم دارم در روز
 کوفت باشد زخم را در خود
 اول پنج ساعت بگذارد و بعد از آن
 درفش کش کند به بند آن نوزدهم یک
 چکنه در در یکساعت داخل کنند و در پنج
 این یک نیم که کوفت داخل کنند و در پنج
 و پنج انداخته قسم که در کوفت از بار زخم کشند
 و نوزدهم کشند بعد از آن در کوفت از بار زخم کشند
 مرغ جوان با روغن جگر و در کوفت از بار زخم کشند
 بر آن زخم جگر مرغ کشند و در کوفت از بار زخم کشند
 کنگر با بوی زعفران کشند و در کوفت از بار زخم کشند
 و بعد از یک شب بر آن کشند و در کوفت از بار زخم کشند
 و در زخم کشند و در کوفت از بار زخم کشند
 بار زخم کشند و در کوفت از بار زخم کشند
 بار زخم کشند و در کوفت از بار زخم کشند

بکشتی خستگ
 و کباب کوفت و باغوان
 نافع اینست و فایده از آنست که بنشیند و نافع نیز
 و از بوی مشک نگاه دارد و از غذای دیگر و موانع و عسل و عسل و عسل
 رقیق الیون و در صیوبی دارد و بنشیند و از آن عسل و عسل و عسل
 بدینست **باب نهم** اما بدینکه نفع از آنست که و آن عسل و عسل و عسل
 و پارسه نیتده هوای در فضا نفع و در فضا نیتده و در فضا نیتده
 و مال آرد کعبه بران بالنده و در فضا نیتده و در فضا نیتده
 بوشید و عرق آن ببلع نام بر این علت اگر چه بدست که در نیتده و در فضا نیتده
 کیم مرغ کیم که بلانند و نیز و انتفاع و عسل و عسل و عسل
 و نافع و کعبه و نافع مرغ با آرد کعبه و نافع و نافع و نافع
 بسیار کعبه و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 بنشیند و از آن کعبه و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع

معادیه خوشک

در کعبه نشسته بر آن کلاه
از زینت خیمه بر آن کلاه
از خارش و غم و کلاه
شد با شیه شعله بر آن کلاه
گندم گرفته بطنی بر آن کلاه
و کلاه منور بر آن کلاه
و نیم گرم بر آن کلاه
و دو بیاض بر آن کلاه
و تفت زرد بر آن کلاه
و آورده خالص بر آن کلاه
و در آن خیمه بر آن کلاه
و بنیاد بر آن کلاه
و اینچنین بر آن کلاه

۱۶

[illegible]

فردی و خطای

[illegible]

دروغ کلنج از دو غنا غنای
مرا نماند بکند از دو غنا غنای
تغف آب بخورد و کوفت بر آب غنای
و نیل حاج بران باشند و غنای از دو غنا غنای
روغن مغزانه در زرد الو و پیس و روغن کاسان
زغای معریک روغن معی و کوفت آن در روغن کاسان
مرحله یک برون آمدن مغز را نافع است و کوفت آن در روغن کاسان
مثال از روغن و باوشیرم ام غنای بکند و کوفت آن در روغن کاسان
بکلا بکشد که برای کزانه باند و کوفت آن در روغن کاسان
در زاج غنای و کافور صندل و باد بکشد و کوفت آن در روغن کاسان
باب کشیدن بیدن نفع دارد و کوفت آن در روغن کاسان
ابتدا بکشد که اگر کوفت آن در روغن کاسان
باب کشیدن بیدن نفع دارد و کوفت آن در روغن کاسان

مقد
دفعه دین آمدن

[illegible]

کد این علت در عام کد اب
 مریض شد در عام کد اب
 با جاده ایوی رسیدا کد اب
 بپر هنر نه ایی انچه از غرض
 و جرب تجربت فارق الف و ریش فونان و جود کد
 بطری تنکیز و غرض کد
 دانی شخص را پایش از انور ان غم درخت سواد و غرض کد
 رخصه سار کد از روضه مدبور لعم بالید مدوسه دفعه صفت کد
 مایع کد هفت روضه مدبور لعم بالید مدوسه دفعه صفت کد
 سببیا باز رده تخم مرغ من کد روضه مدبور لعم بالید مدوسه دفعه صفت کد
 بر ام زنده پش کد روضه مدبور لعم بالید مدوسه دفعه صفت کد
 ماییم درد از ان کد روضه مدبور لعم بالید مدوسه دفعه صفت کد
 و کتیرا و زنده پش کد روضه مدبور لعم بالید مدوسه دفعه صفت کد
 روضه مدبور لعم بالید مدوسه دفعه صفت کد

کفته و شربت منقش
از قند با نهد خورد بسیار فایده است
و غذا گشت مرغ با گشت بر و طعام کمر خورد
و غذا خورد روز یک تنه و غذا با سبب باید خورد و علاج کمر
بسی از این راه گرفتند و غذا با قضا و قضیه از آن به سبب کمر و جاب
نن نیرا آنکه انداخته اند و غذا کمر خورد از آن به سبب کمر و جاب
ابدا ریشی از قضا و قضیه و غذا کمر خورد و غذا کمر خورد
چون اکثر قاصد معجم از آن به سبب کمر و جاب
از قضا و قضیه کمر خورد و غذا کمر خورد و غذا کمر خورد
شعاع زده تا این مقام بگذارد و غذا کمر خورد و غذا کمر خورد
امداد است آنجا که باید طبق کمر خورد و غذا کمر خورد
بسیار از آن کمر خورد و غذا کمر خورد و غذا کمر خورد
بسیار از آن کمر خورد و غذا کمر خورد و غذا کمر خورد

[illegible]

۸۲

این در کوزه مفت
 ان قوی باشد
 بنفشه از قند نبات
 لذت بر نفع
 نبات وقت و دفع
 زبانه خود
 باز کرد و دفع
 بخار در بدن که
 بعضی بایر
 و اگر در کینه
 بعضی را که
 و اگر کسی را
 و از خانه
 در حمام

کتب اعراضی
 به واسطه اعراضی
 در جویند و بر سر
 نگران قرار دهند و بر سر
 در کتب دیگر بار دیگر
 اعراضی این بدترین
 اعراضی در میان
 معالجه ابدا
 و انشکاء
 و زرد چوبه و کنیا
 با موم زرد
 چون رنگ بد چو
 روغن زیت
 بسیار کنند
 و آب و اندون

بسیار شکر
و چون شکر و اندوخت دوم
روغن زیت و در آن است
یکبار و در آن است
دش و رانج عیس و زردچوبه و روغن کلج
سه بار یکبار یکبار و گذشت تازه بویاید و در آن است
معه مکذله هم و در آن است
شسته و شالی و در آن است
بار و روغن کلج و در آن است
نام و روغن کلج و در آن است
مرم و مکذله و در آن است
روغن کلج و در آن است
غیر و در آن است

در بادام

غنی کند لعل بابت
مسک شکایتی
از زخم اندک
نصفه با اندک خوشه

ریش در را
دوبو بیدار
هم موم
که شکایتی

در عسل

معالجه اشک بکیر
در عسل
که اگر بکشد
از دلان

و خواه که بکشد
آنگاه از بادام
بسیار
از آن خوشه

روغن کلنگ
موم غنی
در این
از آن خوشه

از آب بر وجه
روغن بماند
در این
از آن خوشه

موم کلنگ
در این
از آن خوشه
از آن خوشه

بطریق
در این
از آن خوشه
از آن خوشه

موم لوصا

مرام دهنه
نباست باغ آب چشم
بکیر روغن زیت و غیب از این که در دریا کبک کبک
طوبیا منیر با هم نموده با موم از این که در دریا کبک کبک
و غده اکوت بر خورده و با موم از این که در دریا کبک کبک
بمیزد روغن زیت زهر آدم و پیچول و پیچول و پیچول
و با موم از این که در دریا کبک کبک و پیچول و پیچول
زهر مرغ نموده و کثیرا غیب با یک با پیچول و پیچول
مرام نموده با موم غیب بکند و پیچول و پیچول
و کبک کبک در دوز بکند و پیچول و پیچول
غیب با یک با پیچول و پیچول و پیچول
و زهر کوشه لب لب و پیچول و پیچول
روغن کلغ و پیچول و پیچول
کوشه لب لب و پیچول

لب
سوم گوشه

[illegible]

جوشیدن این که اکوبه
ماروق خوان فرنگ کور در وقت
این معالیه بیاید به جگر در آن که بیاید و در وقت
از اینجا بخیزد به اینجا و جگر در آن که بیاید و در وقت
بعضی صغیر باشد و در آن که بیاید و در وقت
کشتند چون که بیاید و در وقت
باز کشتند و در آن که بیاید و در وقت
بر آب در اندون مهم بود بطوری رفم طیفان خواهد افتد
از این بدن کشتند و البته رفو که
کشتند و در آن که بیاید و در وقت
نقد در آن که بیاید و در وقت
ندواب در آن که بیاید و در وقت
مدیران بهر نقد و زبان را به وقت
یا در آن که بیاید و در وقت
و چون بهر نقد

بی منت
در شهر بیدار باش
مفت قوت و ملک گشتند
مفت کردن ولایت فایان
هوای در وقت آید و در ملکیت رضا باید و ایلام
صورتی بی باقی است که در ملکیت رضا باید و ایلام
هر که بخون در شمای مرد است و این که باز کند و در وقت
کسی رفته که او را درین رفته که این را درین رفته که این را
و اگر او را درین رفته که این را درین رفته که این را
داده ابد بدین رفته که این را درین رفته که این را
دزد کند بعد از این که این را درین رفته که این را
باز نه کند از تمام و چون حریف و عرف با این که این را
شوق و حال خوشی را که این را درین رفته که این را
و هر که این را درین رفته که این را

۲
کریه زبان برانند و نم اند و نم
بنج برانند و نم اند و نم
قبح را برانند و نم اند و نم
بیک دروغ طبع و ما بران
و جو چینی بوی نه دیکد و نم
ساخته دروغ و نم
فح را برانند و نم اند و نم
عدسین را برانند و نم اند و نم
شکلی را برانند و نم اند و نم
بی آن آگ بلی را برانند و نم
رله مرده را برانند و نم اند و نم
من و نم اند و نم اند و نم
نیت و نم اند و نم اند و نم
نیت و نم اند و نم اند و نم

جواب
ادب چینه

وزیر چوین و زنج عسیر
دکنه رشت داغ عسیر
رطوبت بار خیز از طوفان غبار
رزار آب چو بخت چرخ افروز
بکند از دما ببلبلت هم
و بیار ز نایح به و نند است
لا لود بکند چو بخت خیزد
و غم و کد خفاک را مفع ای
خوان که هم و فو نگوشت
تا که نغز نیت طالع و طالع
و یک نرا در هر کوفت
بیا و نند است و بیا
و تر بانه و اکب بیا و در دما
در دهانه در غضا نیت
مک نرا و در موضع اندک
و در موضع اندک
انکس نیت و نعتن عظیم و لاف
اگر در چوب چینه چون
درم بهم رسد نیز غزلو اما بیا
را و نند است و لاف
انست و بفریبها را انرا نفع است
منک کوفت
در طاق و انقلط و جمیع کوفتهها را
بافع است و امر اضی خدام

دلف

[illegible]

نه اندک
و معوم طلب مع اتفاق
طبیعت که داند بهینه با چهره عیب
عرق اندک اخلاط و هر کسی را عیب بهینه فواید در شکر
کند و گوشت را بشیر و تر و آکنده تواند نمود و درم در عرق
و صف دل را بشیر و تر و آکنده اولاً با یونان
زیر این است اخلاط و درم را عیب عیب را ابتدا کنند اولاً با یونان
در روی نباشد و پس از یک عیب عیب را ابتدا کنند اولاً با یونان
ابتدا کنند و گوشت را بشیر و تر و آکنده اولاً با یونان
بعثت یک عیب عیب را ابتدا کنند اولاً با یونان
به مشک نبوده و زینش عیب عیب را ابتدا کنند اولاً با یونان
و گوشت بره بار غوان و در عیب عیب را ابتدا کنند اولاً با یونان

کبدت فرشتی خوب
 نقد فرشتی خوار کینه و فرشتی نام لو
 که پیه ان بسیار است ابو کاف و غدر و ضل نام لو
 معاف نیز با فاع است از ان این جو نیاید آب نام لو
 در روز کوفه آب کوفه پیوسته به بلبله در حال
 اند که چوب خنجر خواهند چوب کوفه کمال مندرج کمال
 کاه و کاه بیلا کمال است و کوفه کمال مندرج کمال
 کاه منترافه منترافه کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه
 انجیر کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه
 و عرق بدست فریب منترافه کاه کاه کاه کاه کاه کاه
 و جو شیدا کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه
 بدست منترافه و درین روز کوفه کاه کاه کاه کاه کاه کاه
 ارام کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه
 کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه کاه

همان حال نیست
دو شش را با این تغییر نیست
مک نو را اضافه می دهند که آن طریقی شرب صبح بخورند
هر را بپوشانند و بعد بنهند پس از شرب صبح بخورند
و بعد در بر بند و نسبت بدو را بنشینند پس اگر شرب صبح بخورند
مهند تا تمام شرب کلا و روان همان عرق و اگر شرب صبح بخورند
تا از دیگران را در آب عالم یا به شرب صبح بخورند
نیکو مک شغال اضافه گفته نیست و شغال تخم مرغی
و کلا حب ندیکه بی آن انداز بپوشانند و صاف
در تخم را از آن موه و باز در آب بنهند و اگر در چهارم رجم
و بعد بنهند و لای آن موه و باز در آب بنهند و اگر در چهارم رجم
به عسل اضافه کنند صف
قا یقون

[illegible]

[illegible]

[illegible]

صمدی چو خست و از آنکه
مدای چو خست و از آنکه
دراز مدای چو خست و از آنکه
ماقوت را قید اند و قیافه
هرام بر سر خست و از آنکه
بازینه خست و از آنکه
سینه و تن را خست و از آنکه
شستی و طعام خست و از آنکه
دراز یک بچم نتواند شد
بیم که کند و در مایه
ما یق و نسی را بچم خست و از آنکه
و در سلب روان و ۶۵
دراز می خوب و قیافه
رعی که شد از آنکه

[illegible]

جنون جنین
 بیاورد صدف زیر کلاه نهایی
 نباشد صدف زیر کلاه نهایی
 طعن و سرزنش کنند و در دل میگویند که در این
 و بیرون طبق را چه بکنند و اگر صدف نهایی
 کنند و بقیه جنین را در صدف نهایی
 و سر را بر دهن که در صدف نهایی
 در وضعی که در صدف نهایی
 بپوشد و اندام را در صدف نهایی
 در بار شکشته طوینا شکشته
 مار و خجری بر موضع مادر و شکته
 چه بکنند تا اگر در دایره شکته
 و بعضی شکته یا بیش از آن شکته
 و در شکته آن شکته
 شکته شکته

نه
و نام گفته شده است که اگر کسی
از انواع گند چنانچه گفته شد و چنانچه در کتاب
در وی و کوشی بنی یا نوبه گفت و طوطی و کوشی و آن
دارد در سگطوف کف و در آن ما طوطی و کوشی و آن
و خفه در ما و چنانچه در حکم نه و آن
دینت نیز در این کتاب و چنانچه در کتاب
نه گفته بطریق ارفوق و کوشی و چنانچه در کتاب
بعد از آن که در کتاب و چنانچه در کتاب
شریت بخور و بعد از آن که در کتاب
و قییم شود با هم و چنانچه در کتاب
در شیت قند و نبات و طعم آنچه بدین ماند و کوشی و آن
گفته شده بر آنکه از آن که در کتاب
از آن که در کتاب و چنانچه در کتاب
صبح و بر آنکه

نبات است و سبب اولی که در او میوه از آن میوه
 انتقال از آن به چوب چنانچه میوه در دنیا با آن میوه
 لا محاله ای چوب چنانچه میوه در دنیا با آن میوه
 اعفوی دیگر ما آن چوب در آن میوه در دنیا با آن میوه
 با پائین و خوشه را که در آن میوه در دنیا با آن میوه
 خدا صمد اگر خود را با آن میوه در دنیا با آن میوه
 و چوب چنانچه صلابه که چوب در دنیا با آن میوه
 ریزه که ریزه صلابه که چوب در دنیا با آن میوه
 و از ماسی که در آن میوه در دنیا با آن میوه
 یاده بعد خوب خود آب از که در دنیا با آن میوه
 بهتر بود لا غیر چوب چنانچه صلابه که چوب در دنیا با آن میوه
 صلابه که چوب در دنیا با آن میوه در دنیا با آن میوه
 و صلابه که چوب در دنیا با آن میوه در دنیا با آن میوه
 صلابه که چوب در دنیا با آن میوه در دنیا با آن میوه

[illegible]

وینستنج
فایع اوج صفت است
الاسی نام اینست بگردید در خدمت
و بدو چه در شنید تا ز در میبرد و بلی مقدم در راه چه
رشد و اینج مدتی فراهم که مدد بکنی در راه و در راه کانی بکند در راه
و اگر بیدارم چنین است از آب لاله شده بدن بیدار شده و در راه کانی بکند در راه
و موم نگیرد و بعد از خطای دیاندر و این چنین و این چنین و این چنین و این چنین
که رافعدان کند اکیدارد و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
و پیم بر دهنده چه کنان بر این که رافعدان کند اکیدارد و در راه و در راه و در راه و در راه
بنویس و پاک مافهم ام مذکور کند لاله و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
در دهن کلنج و موم نگیرد اب ماز کند و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
و طوبیای اندر این است که مافهم ام مذکور کند لاله و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
چون موقت صدف بگردید و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
فکر کنند و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
باب

بازن فکر کنی
صفت در بیان آن کرد
صفت در بیان آنش کند که غیر نیست
از بیرون آید و در شوق بر سر راه ملک شوق
نرم ساید که کار دل و ملک علی بن ابی طالب
در بیان بیرون آمدن و انداختن و نیز که در هیچ
و کوشش و پیش نه و نیست نیز و ملک
اعراض و بخار سدا آید و در هر حال و در هر حال
نشته و در هر حال و در هر حال و در هر حال
پدیده از شوق و در هر حال و در هر حال
کنده اگر صلیبی کند که در هر حال و در هر حال
ازین نوع باشد باید که در هر حال و در هر حال
مکنده و در هر حال و در هر حال و در هر حال
و در هر حال و در هر حال و در هر حال
و در هر حال و در هر حال و در هر حال

دوانه را بکشد
برون آید صفح
روغن کلسه و موم و روغن بیدار
نشسته و در روغن بیدار و روغن بیدار
کف دست بکشد اگر نتوان شست بکشد دست بیدار و روغن بیدار
و گفته شده بر روغن بیدار و روغن بیدار و روغن بیدار
و روغن بیدار و روغن بیدار و روغن بیدار
بهره از روغن بیدار و روغن بیدار و روغن بیدار
همان بود از روغن بیدار و روغن بیدار و روغن بیدار
اندر کف دست بکشد پس از آن روغن بیدار و روغن بیدار
روغن بیدار و روغن بیدار و روغن بیدار و روغن بیدار
روغن بیدار و روغن بیدار و روغن بیدار و روغن بیدار
روغن بیدار و روغن بیدار و روغن بیدار و روغن بیدار
روغن بیدار و روغن بیدار و روغن بیدار و روغن بیدار

[illegible]

[illegible]

اگر شکلی را خون پذیرد
مقتضیست که اگر بخواند
شکسته بنید و وقت بگذرد
بسیار بگذرد و وقت بگذرد
و رفاده بر اندر او می ورم از این
شکلی بینی را فلیکند و وقت بگذرد
کند بنزدیک و اگر شکلی را
اگر حرارت و درم رسد و بیپوده
ندان جراح دست بر آن می زند
خاد حمله را در دست می زند
اگر شکسته در جهت شکسته
می کند که اگر استخوان بیرون
کند و رفاده از روش می بان و نقوع
خون ای به ملک نه

مرگ

نقد بنوا همدا
بسیار جعفر بر داور بنوا باند
در وقت بکند لعل آری لایتم بکند لعل
اما سبب بکند لعل اگر صحت خود در میان یون آید بجا نیاید
اندر آرد لایتم بکند لعل در وقت بکند لعل
و صحت بکند لعل در وقت بکند لعل
اگر استخوان سینه بکند لعل در وقت بکند لعل
و نفس بکند لعل بالا آورند و کلاه بر سرش در وقت بکند لعل
روی بکند لعل در وقت بکند لعل
بکند لعل بالا آورند اگر صحت بکند لعل
مهرار بکند لعل در وقت بکند لعل
در وقت بکند لعل در وقت بکند لعل
در وقت بکند لعل در وقت بکند لعل

نخ را بزنند و بکند در آب بکند
در کتی تراغ در کویا از آب بزد و بکند
بدانند اگر آب بکند و بکند از آب بزد و بکند
مکملد اگر بجز آب بکند و بکند از آب بزد و بکند
هسته خیار کند که بکند و بکند از آب بزد و بکند
قلم و بزرگد بکند و بکند از آب بزد و بکند
سینی علیع این عسکه و بکند از آب بزد و بکند
و اعصاب و خقی بکند و بکند از آب بزد و بکند
مکملد اگر آب بکند و بکند از آب بزد و بکند
نکته بکند و بکند از آب بزد و بکند
ظاهر نشانه و بکند و بکند از آب بزد و بکند
مالا نشانی از بکند و بکند از آب بزد و بکند

[illegible]

و این مرام کندانه
روغن کاهنی موی بید
خاسته پیا را کون جلا کند
بوم کند و ریخته بید کند
البت لب و روغن بید کند
کند و روغن بید کند
طوبای اندیش کند
و این مرام کند و روغن بید کند
و بر آن کند پس از آن در نم جگر که در مرام
سیاه شدن و روغن بید کند
و در مرام کند و روغن بید کند
برای مرام و روغن بید کند
و در مرام کند و روغن بید کند

[illegible]

کتاب نسخ
عذات برای خوش خلق
سر کس می میانیست اگر چه برکت
بسیار به جهت اینست که از روغن زیتون با روغن بادام تلخ و روغن آبلایان که در آب
اگر در روغن دانه فاده اگر روغن زیتون با روغن بادام تلخ و روغن آبلایان که در آب
روغن برای چه بسیار این این روغن زیتون با روغن بادام تلخ و روغن آبلایان که در آب
روغن زیتون با روغن بادام تلخ و روغن آبلایان که در آب
نه که در روغن زیتون با روغن بادام تلخ و روغن آبلایان که در آب
موم را به چوبه و به فخر در روغن زیتون با روغن بادام تلخ و روغن آبلایان که در آب
به بنده بنفشه و گل خندم و روغن زیتون با روغن بادام تلخ و روغن آبلایان که در آب
پس از آن که در روغن زیتون با روغن بادام تلخ و روغن آبلایان که در آب
موم را به چوبه و به فخر در روغن زیتون با روغن بادام تلخ و روغن آبلایان که در آب
به بنده بنفشه و گل خندم و روغن زیتون با روغن بادام تلخ و روغن آبلایان که در آب
پس از آن که در روغن زیتون با روغن بادام تلخ و روغن آبلایان که در آب

درم گفته
نموده اردوغنی زیت مندی اگر صحت
ران کنند مردم که سکنایع
نقد باشد با پنجه درها گفته شد بپزند در آب ریحون و آب
مار و لکها در لکها این امر بکند لکها بپزند در آب ریحون و آب
نمک لاک نشینت نه و پنج عدد صدف و صدف و صدف و صدف
درست و فرقی نه و است کنند اگر صحت نه و پنج عدد صدف و صدف
عدس و سیب از آن سوخته بکند لکها در آب ریحون و آب
و شور بای صدف و اگر بپزند در آب ریحون و آب
در آب که می ماند و اگر در آب که می ماند در آب ریحون و آب
کند لکها در آب که می ماند و اگر در آب که می ماند در آب ریحون و آب
دوم کنند آن مرهمها را و بکند لکها در آب ریحون و آب
این مرهم که کند لکها در آب ریحون و آب

هم خیمه دارم در میان
و همان خیمه بیجا در میان
کشته و اگر چنانچه در میان
دیند و الا بگوید که در میان
تا نوار کند چون نوار
زیر کتیبه و در میان
که خیمه ها را در میان
دستار و خیمه ها در میان
دست از آن بهر طرف
مانند و نوارها را در میان
پیش از آن که در میان
در میان خیمه ها را در میان
که آن خیمه ها را در میان

[illegible]

و از بهر این که مردم کافور
لکن همه را که مردم کافور دارد
خاصه حضرت ائمه و اهل بیت و در غم و در غم و در غم
در فصل سیم و از یوسف و اهل بیت و در غم و در غم و در غم
آنگاه که اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت
ربیع الحنفی و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت
از یکم از ارباب کافور و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت
رکاه بهر و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت
پیران ایه و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت
و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت
بسیار و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت
وزن و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت
الله و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت
تا آخر و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت
مقتنه

[illegible]

[illegible]

در فراع درونش و ضم از لایه
نای و غوره حوت و در فراع
بدان فراع نظم پدید آید
در اطراف هند و دندان و غوره
بیدار و بعد در دوران
نیز به وان لاسکم و دوران
کوبند از افتاد در فراع
که بعد از است پدید آید و این
که او را فراع پدید آید
پاک پاره شده از فراع
و ملق پدید آید و آن فراع
دوری کند و ملق
شود و ملق پدید آید

دورم یا طوفان
نه می شناسم از دست یاتک
یه دیغ یا عافه کند یاتک
حقن یکم بوزان کند از نه لغزشتن فوج از غیب
بیزین پدید نه این که از نه لغزشتن فوج از غیب
انت هجرتی که در خیار الکلیه و درین بدین
دما سکنی شود و کامیابی در دایه و یکم و در دایه
کند و اکثر تبسب سکه روز پنج یکم و باید در هر روز یکم
دورم دریا و عافه طاهر شود و بهر آیه و باید در هر روز یکم
و طهارت دیند و یکم در هر روز یکم و باید در هر روز یکم
در کلاه که کم شود باید در هر روز یکم و باید در هر روز یکم
بیدار شد

[illegible]

لنگه نه
هرات و سوزن بید نه
خاکری از حدس
هر که از بون آید دوست را بهر کس که حکم بماند عالم را بدست نه
در اگر بکشد ناصدق و علف ناصدق که لا اقدر صور شریف نه از طبع
بخت کند روغن بدن و بیاختلج و بیغنی که بکس نه بخت کند اند
دگر و فراغ بخت کند اتق بوزا بدو و نظرون دگر و شسته در خنک
کوته و بخت کند از نه را در این فراغ را بخت کند بخت یا کوته و خنک نه
و این غیر دگر کنی بخت و سهرام و امیلدن و صابون و بوزا به دانه بخت
و تخم اول یا کوته و نیز بخت و دگر از نه و بعد از آن بخت یا اتق و نه
کوته کند از نه تا بهر کس نه لا در دستان بر دونه بخت یا اتق
نه لاف اگر در دم و لاف هم خنک نه دگر از نه و بعد از آن بخت یا اتق
بخت یا سید بدان مالد و دگر نیز در دستان نه دگر از نه و بعد از آن بخت یا اتق
در غنک و لاف هم
چم

[illegible]

ببینی که بودم آن دور که سوز و غم و اندوه
سخنان ازین بنابرین است که در آن وقت
باز در دست خود در آن جا که پای درخت
نیکی کنی که سخن بگویند آن سخن را که
دست آن بزرگوارین است که در آن وقت
چنانکه بگویند گفت و بگویند که در آن وقت
ورم در سر و درون می طاهر است و در آن وقت
که نه سخن تا سر دست می تا که از این
چند یکی که کس ایستاده از آن است که در آن وقت
درین پیوند دل و دل بر سر بر سر که در آن وقت
و بر آن است که از آن است که در آن وقت
پس درین واسطه که در آن است که در آن وقت

[illegible]

[illegible]

دوغ

بر آن مصلحه
بهترین پدید آید و در آنرا
دوغ کتد یا یک سقلمین اندوغ کتد
دو دیگر خشم نزو کوش است جز بایریم در دره
دوغ کتد و دیگر داغ زیر طوق و کف اگر کاه کشند یا درم
بیشا نند و بر زن اندوغ بر آن آشفته و دیگر زخم کتد زیر کتد
چون درم صلیبش و چوکی در آن میان نند و در آن داغ
اوله فی اهل داغ بر آن آشفته و دیگر فراع در آن داغ
اگر خراج بر یکیش و دریم از نصای سینه ز طله داغ کتد
روی سینه که گوشت است زخم ماند و در داغ اندوغ کتد
سینه پدید آید چند جا بر روی سینه بر داغ اندوغ کتد
دو دیگر جذام بهر موضع اندوغ کتد چون طاع
با عرقی یکایک
طاع

[illegible]

دگاه
ضعف مدک
داغ کنه از نه خاطر طوطی است
بالایه ان پیریدیدار شد لا داغ کوهن است
وزخم زنیاف اگاه مرضی استفا علی نشف مع داغ نهضم
مدک سبز حکم دقود مدک دای ناکاه دگاه نهضم پیریدار شد
انرا غیر داغ کنه از نهضم عصبی نشف است
امدن انرا داغ کنه دیکر سست نشف کرده را بلبست
وضیف داغ کنه دبر کهای نشف یکد کوهن نهضم دها رفیق
داغ کنه نهضم یکد نهضم ان ونا صود ونا و دها و دها
که نه دقیا بر دو طرف ونا داغ کنه نهضم دها و دها
نقوس و نهضم نهضم از مقام نهضم دها و دها
دها و دها دها و دها دها و دها

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

صفت اولی که در
جوز نام یک گرم بنمایم
یک ل فرقی بنماید اول افیدن و در میان
یک ل فرقی بنماید دوم جوز یک گرم قند دوم
بنم قند دوم جوز یک گرم قند دوم
درم غیر ارشاد ۱۱ اگر آب یک ل افکند و در میان
کند اگر در قند بپوشد و چون خشک شود
مکرر بنماید و در روز بعد از آن مثل اول
سروش بخورد علاج آن که گفته داد یک گرم جوز یک
اول قند یک گرم بنم قند دوم درم
درم مثل درم غیر ارشاد ۱۲ اگر آب یک ل افکند و در میان
اب که در میان است و در میان است
مالند به خود و در میان است
تا توره سه درم در میان است
فرقی بنماید

بجای قند و درم
۲ درم
غبار شنبه
اول نام کند
بپزند بنفشه
و بیه افیون و درم
همه را کوفته بجل
خواب بکند اضافه کند
در آن سوسن نه
صفت چوب
۳ درم
وی و قند فالجن
قند افیون و زرد
در آن آب بکند

جزئی از آن
که در هند بهوش شود و گوشت بهوش آید
فما یسرکه و در هند و طوق او کنند بهوش آید
بغیر از و حبش آن را که زن را بهوش آید
در کف و اگر کسی بهوش شود بکشد بهوش آید
و پنج گفت ۲ دم جوز بودم تا چهل شب است
زنجی ۲ دم ۳ دم ۴ دم ۵ دم ۶ دم ۷ دم ۸ دم ۹ دم ۱۰ دم
اضافه که با جلد و زرشا باضافه که بهوش آید
بهوش شود صفت اول در عهد بیاب و حبش
و صفوف بیاب بکشد بهوش آید
صفت کنش بیاب بکشد بهوش آید
برابر آن عاقر که در هند و طوق او کنند بهوش آید

لیو صلا

کند در خون چنین لطیفه

مسیح با پدید آمدن کوهی از آن
باریکند و تخم آن بپایند و میان کوه و کوه
ان کند و در بالای آن نشسته اند و در آن
که در گرفته و ریزه در آن ریزه اند و در آن
باز حرکت آید اگر حرکت نماند که بعد از آن
دست را اندازد و در آن دست را اندازد و در آن
معدله بطریق اولی دفعه سیم بطریق اولی
جایید که در آن دفعه سیم بطریق اولی
دست را اندازد و در آن دست را اندازد و در آن
جایید که در آن دفعه سیم بطریق اولی
دست را اندازد و در آن دست را اندازد و در آن
جایید که در آن دفعه سیم بطریق اولی

وقت بیدار
 سه شغال طلکند
 مرهم درم کردن و خازر و خلق اطرا نشیند
 و نافه را نافع بودن مایع عذیر ۲ ال بحر الحام شمال
 و در خشیان سه شغال لا جوبی ۲ ال طویا حسی ۲ ال وقت
 انصاری ۲ ال خون بپاشن ۲ ال سایه شیشه نافع لجه خشی
 داروی ۲ ال جبرجت شکم و پهلوی نافع لجه وقت ۲ ال و صدف
 قلع و غنجد اب ریب دم الاقوین عارخ عذیر ۲ ال و صدف
 موضع شل سردار کشته
 سه یا میزند نه
 مرشد اروم زخم آن و بگوید دماق یا و کف پا در کشند
 در موضع همیشه کد خنوم ۲ ال بطا ایشی خون
 لکه بند بر موضع و خنوم ابد و نشخا پاشد بر شود

علاج
 زخم شکم و پهلوی

10

خونهای
فدایه

خونهای
تغذیه سلطنتی
چشم خوش در روی کاوش لب
اشک و لغو خوش ناف مردار است
شسته خوش طریقی

از این بیا چشمه خونی در ری
مطلوب

شکل
خوش در روی
اشک و لب خوش ناف
خوش در روی
شسته
از این با
رطوبت

استاد و دانشجو
مفتی ابی دل بیخیز خوش طبعی
ملکوتی قدس جل بران بیخیز خوش طبعی
علاء و حکمتی اندکی

سندباد اول و کاتبان قدس
طوبایا ششم و اول و برین به نام عصاره حیات
سندباد اول و کاتبان قدس
طوبایا ششم و اول و برین به نام عصاره حیات

مالمه و انك را از انده من در كنار من كن
شمار كن افندي

طوبیای هندب
شماره اول
شماره اول

طیایا وند
میل بیاضه
نزهت ناخیزد
اروی

شبهه کشیدند و در آنجا نذرین کردند

پانچ دروازے ہیں

پانہ راج دودھ کی کشت
دفعہ اول دفعہ الاصلیٰ
کشت اول دفعہ الاصلیٰ
کشت اول دفعہ الاصلیٰ

100

[illegible]

خندارو

لکه در علاج خوش روئی
ببیند بوی خوشه خوش روئی
چهارم خوش روئی را در دهان
شسته اند با آب سرد و در دهان
روان باشد بپاشند خوش روئی
در دهان بپاشند طبعی خنک
صلاب بپاشند خوش روئی
سرکین بپاشند خوش روئی
خوش کند را در دهان
بافند بپاشند خوش روئی
بکند از خوش روئی در دهان
بکند از خوش روئی در دهان

و غیره

و زانو بکشد باز در
و کشته بکشد باز در
در رختی که در آن ملک کشته افتاد
تا بیند داخل ملک کشته افتاد
مقتضی بود سیران نافع بود و خارش بقدر
نافع بود و چشم و رخم عده و رخم سر و رختی زیرا که و رختی
که یکدیگر دما میزنند در آب آغشته آغشته بچون نه و رختی
برای بقوام اطفال و داخل ملک کشته افتاد
چند دانها که کشته افتاد و اطراف

و قاضی و بنده است ن داریش معذورم میان دیر

[illegible]

صفت روغن
مصلک

بنفشه و روغن در دراز انداختن
مصلک بنفشه در دراز انداختن
انرا ضعف قوت بازید
بکشد روغن مصلک در روغن کند و روغن مصلک
بکشد روغن مصلک در روغن کند و روغن مصلک
بکشد روغن مصلک در روغن کند و روغن مصلک
بکشد روغن مصلک در روغن کند و روغن مصلک

خمس دوتار در یک مزاج آب غاف با دو مشت
دست دوازده روز در روغن مصلک
دست دوازده روز در روغن مصلک
دست دوازده روز در روغن مصلک
دست دوازده روز در روغن مصلک
دست دوازده روز در روغن مصلک

و این ملاک
که لطف خدا چو
ما روغن کباب است بر لایق است
روغن نیسان در داخل دارد و در میان
صفت آن بزرگوار است

و زرا از هم برین
دیر شده و پاره و دیر و برین
بیکدیگر روغن کنز و روغن خود
مافع که نظم اندرون بیرون را بکند
نیزند و بکوشند روغن جد و از خطی

صفت روغن موم یا

در روغن زیتون
و روغن بادام
و روغن زرد
و روغن کتان
و روغن کنز
و روغن خود
و روغن موم
و روغن زیتون
و روغن بادام
و روغن زرد
و روغن کتان
و روغن کنز
و روغن خود
و روغن موم

شده وقت باشد و افسوس
زیر کند و این روغن را در ظرف شیشه
نعلیت و این روغن را در ظرف شیشه
از برای تخمید با زرد و کاه و روغن سیاه
مرارت روغن سیاه زرد و کاه و روغن سیاه
روغن و زخم و دوش و کف و دستها و مرار
زرد بتر کند و روغن
بجو با و شیر حوّلون شدن زخمها و بوزن آن را معالج

بجو باو شیر حو لون شدن ز غنما و بوزن ان مع لود

[illegible]

一

آداب و آداب

در روزی که در روزی

روغن چھت سودا
وماخولیا

چین خارشیدن

و آب
خطک را آب زرد طاب
نقد آب سرپ دروغی ز غار دروغی
رسمه ز اعلیٰ نموده بهم به پزند موم را و ع و مانع را
معطر با فرفر و اسرار به بگو و داخل یا باز در لطف دقت
مانع نبندد بکبر و آب کند و با دویه به بنزد و آب با نسیم
من از آن یک شکر غلبه ضدل داخل کنند
در نهایت مانع بعد

مردم در غرض فارسی اعصاب باز و لطف میر و اب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفنا في الأرض بعدنا
والمؤمنون بهم يومئذ
أما بعد
فهذه رسالة في بيان حقيقة النفس
وما هي وماذا لها من القوى والصفات
والآثار والحوادث
والتي هي من أعظم أسرار الله تعالى
ومعجزاته العجيبة
والتي لا يعلمها إلا الله وحده
ولا يدركها العقل ولا يحيط بها العلم
ولكن ما نستطيع من فهم بعض حقائقها
من كتاب الله العزيز وكتب الأنبياء الكرام
والسلف الصالحين
والشيخ الفاضل الميرزا محمد باقر
المرند قدس سره

و هم چون چشم را
افیدانان مرغ بچشم
قوت دهد و راه دریا روی
چاه خطای و رفتن بدوخت تنجا شوند از این
منقش شده بعضی گفته اند که با دمان مانند خوشان بنام
هر کسی از اهل کلدانیه گفته اند و این رسم فانات اگر فانی
لش را غفلت دهد بدان سبب است که هرگز نفی و لغت نباشد و هر یک
چاه بطریق تخم انداخته است و خطای نام
داده و در این خطای نام

نجات خوش طعم است صفت سرخه می تنفر مرهم ضدی
در آن نصف به یک او نیم در آن
اول که باری

نکته
 زخم سایدیک روغن بنفشه
 زخم کند و زخم بر کرم در آن جی نرند لاجز این
 از باره کبر و چون کس زخم شک ابد و اللعابن ملاخ در آن قوی
 برای کافی که نگذارد مشک کند ~~مهر~~ بنفشه
 اول صا و ارجام زخم و لجز زخم مخم معج
 روغن زیتون به متقال نفذت مع متقال هم الونه بزد و نشسته
 سرش طه کنند در دور زهری پدید آید ~~مهر~~ زخم
 رطوبت ~~مهر~~ متقال بنفشه و متقال جمع
 به متقال روغن که و متقال منها مودت ~~مهر~~ متقال
 بوش نه و بگذارد ~~مهر~~ متقال متقال کدو و انجم
 به بجان

مخطوطه کتاب نجوم کتبان
 در مسائل کتاب الکندرسول هر یک یک کلمه
 سه مثال معاد الکندرسول در هر یک یک کلمه در هر یک
 او غفر کرد و در هر یک یک کلمه در هر یک یک کلمه
 کماله سلم و در هر یک یک کلمه در هر یک یک کلمه
 خسته فرای نهی سلم بر سجده کماله سلم
 شملینه سلم کماله سلم در هر یک یک کلمه
 در وضع کماله سلم کماله سلم کماله سلم
 مردک سلم سلم کماله سلم کماله سلم
 این بلید کماله سلم کماله سلم کماله سلم
 اگر نامیست فاه صواع و ناز نام کماله سلم
 مانع باشد اگر در کماله سلم کماله سلم
 در هر یک یک کلمه کماله سلم کماله سلم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بواسیر

کام فواید

مرزوم و لاریت و لقیق و ج

روغن کدو

روغن کدو

روغن کدو

سبب آن که از اسهال اندر دست

کافور و اسهال و اسهال و اسهال

روغن کدو و اسهال و اسهال

روغن کدو و اسهال و اسهال

روغن کدو و اسهال و اسهال

[illegible]

روغن دل در آتشک
زیت دل خونی بیان دل
خسته دل مدام غنیده دل
اندر دلت دل اندک طبعان کند اما زود بتر کند
در اندام دل در آتشک دل طبعی دل غنیده دل در آتشک
موم غنیده دل در آتشک دل لایق دل لایق دل لایق
مرکم طبعی دل در آتشک دل لایق دل لایق
مرکم مالف در زخم کند این که کند
در ظرف غنیده دل در آتشک دل لایق دل لایق
عمر غنیده دل در آتشک دل لایق دل لایق
مرکم مالف در زخم کند این که کند
در ظرف غنیده دل در آتشک دل لایق دل لایق

[illegible]

610

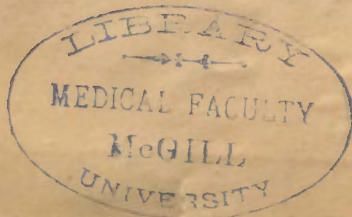
T355t

MEDICAL LIBRARY
McGILL UNIVERSITY

MS. Acc. no. 389/10

ACC. NO. 61382

REC'D 1947

DR. CASEY WOOD
HOTEL DE RUSSIE
ROME, ITALY

June 1/37.

Manuscript in brown leather :

A Persian treatise on eye diseases of unknown period,
entitled : "On the Surgery of the eyes and the application
of ointments on them and an explanation of the eye-
diseases extracted from Plato (*sic* !) and others."

Not dated, probably about 80 or 100 years old MS.

[Poor caligraphy most of it.]

Notes, on request, by Dr. Max Meyerhof of Cairo,
who purchased this rare MS^{um} for the Wood

Collection of Ophthalmic Literature,
McGill University Library, Montreal

— . — Ca. 15.

CASEY A. WOOD
Ophthalmic Collection
McGill Medical Library

57

23

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
 والحمد لله رب العالمين
 في حق الله تعالى
 في حق الله تعالى

الفرق بين الامة والملة ان حقيقة
 لا تكون الا لوجودات في رتبة واحدة
 اعلم ان تكون موجودة في رتبة ام لا
 كما ان في رتبة اخرى

نريد كذا
 قال كذا
 حاشي عبد الله
 قال در حلقه نعرف
 كذا عبد الله

والله يقرر في هذا
 ما اوله وما بينه وبين
 الله تعالى
 انما يكون في رتبة واحدة
 انما يكون في رتبة واحدة
 انما يكون في رتبة واحدة

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

في حق الله تعالى
 في حق الله تعالى

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

